Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 94 (1344) ♦ Субота, 25 травня 1996 року ♦ Ціна договірна

Олександр МОРОЗ:

Найкращою ідеєю вашого центру є ідея про створення такого центру

Нотатки про візит делегації Верховної Ради України до Фінляндії та Латвії

Слова, винесені в заголовок, були сказані в місті Тампере, давньому побратимові Києва, в технологічному центрі цього міста, який має назву Хермія.

Що то є? «То є філософія нашого міста і нашої провінції», — каже мер Тампере пан Рантанен. А детальніше? Якщо ви маєте якусь цікаву інженерну ідею — то йдете до Хермія. Там вас вислухають і, якщо ідея сподобається, проведуть дослідження комерційне: що дасть її втілення. Чи піде цей товар, де, скільки і т. п. Така оцінка для автора безкоштовна. Витрати фінансує місто Тампере і центр зайнятості населення. Якщо ідею визнано вигідною, то автор і центр Хермія укладають угоду: частину майбутніх прибутків від продажу товару, який буде виготовлено на основі даної ідеї, отримає центр.

На знімку: підписання Меморандуму між Саеймом Латвії та Верховною Радою України.

(Закінчення на 2-й стор.).

Загадка тижня

Після виборів... у четвер

Про майбутній робочий візит Прем'єр-міністра Російської Федерації Віктора Черномирдіна в Київ говорили давно. Однак те, що він відбувся саме цього тижня, для багатьох стало несподіванкою. Що ж сталося, чому приїзд Черномирдіна більше скидався на виїзд пожежника і яке полум'я він намагався загасити?

Схоже, це так і залишиться загадкою. Оскільки з усіх чотирьох питань, які обговорювали прем'єри двох країн, а саме: поділ Чорноморського флоту, погашення заборгованості України, торгово-економічне співробітництво і компенсація нашій державі за вивезену з її території тактичну ядерну зброю, — жодної угоди не підписали. Тому за такої ситуації можна робити лише припущення.

(Закінчення на 4-й стор.).

Нашу політику поважають

«Україна проводить власну зовнішню політику, яку на Заході дедалі більше поважають», — заявив на брифінгу в МЗС посол Великобританії в Західноєвропейському Союзі Джон Гулден.

За той час, поки Великобританія головує в ЗЄС, її посол лише раз здійснив зарубіжний візит — приїхав до Києва. Це свідчить про те велике значення, що Західноєвропейський Союз надає відносинам з Україною та її ролі у зміцненні безпеки регіону.

Учора Джон Гулден зустрівся з заступником голови постійної Комісії у зарубіжних справах та зв'язках з СНД Верховної Ради України Іваном Зайцем. Були обговорені питання співробітництва нашої держави з Західноєвропейським Союзом.

Читайте в суботньому випуску:

Є приємна новина!

«Голос України» знову проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам (перших 13 ми вже назвали в попередніх номерах):

14. Видавництву «Таврія» (директор Віктор Зибін) — три бібліотечки із книг видавництва.

15. Кримській державній філармонії (генеральний директор Ернст Юпицький) — три призи-квитки — по 6 квитків на концерти X міжнародного фестивалю музичного мистецтва «Кримські зорі».

16. Агрофірмі «Проскурів» Хмельницького району (голова — Іван Рудик) — породистий кінь.

Друзі! Ви станете учасниками розіграшу нашої лотереї за умови, якщо передплатите «ГУ» на півроку. Затим надсилайте до редакції листівки із позначкою «Лотерея «ГУ-96», де вкажіть прізвище, ім'я, по батькові, домашню адресу, копію передплатної квитанції. Розіграш — наприкінці червня 1996 року.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера в нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї!

Найкращою ідеєю вашого центру є ідея про створення такого центру

Нотатки про візит делегації Верховної Ради України до Фінляндії та Латвії

(Початок на 1-й стор.).

Потім настає другий етап. Його тут звуть насінневим. Щоб ідею не вкрали ще в яйці, її треба запатентувати. Центр доручає це спеціальній фірмі. І, нарешті, останній стан досліджень — міжнародний. То вже грунтовне вивчення світового ринку для даного виду товару, вивчення попиту. І з залученням фонду страхування від ризику, який фінансується з бюджету Тампере і інших комун провінції. Тут кажуть: серед 50 фірм буває одна «зірка», яка успішно працює. «Зірки» й штовхають розвиток і надають робочі місця. Бо протягом перших п'яти років діяльності 70 відсотків фірм зникають. Ідею центру є проста й зрозуміла річ: наука — виробництву. Тільки в нас те робилося через «не хочу» директорів, у наказовому порядку й із штучними цінами. А тут — все для того, щоб хорошу ідею не втратити, а якомога швидше довести до комерційного рівня, до товарного вигляду. Мета — бути постійно конкурентоздатними на ринку, забезпечувати зайнятість людей в регіоні, мати рентабельні підприємства, а отже, стабільні надходження до бюджету. Тобто ринкове тісно переплітається з соціальним. З 1990 року, власне відтоді, коли СРСР почав дихати на ладан і, отже, замовлення з його боку фінській промисловості різко зменшилися, фінська влада починає по суті міняти статус місцевого самоврядування. Багато функцій, а відповідно й бюджетних можливостей, тепер сконцентровано на місцевому рівні. Час показує: рішення було правильним. Скажімо, центр Херміа об'єднує 200 фірм. Причому вони можуть бути зовсім невеликі, створені для реалізації конкретної ідеї. Ну а зірка першої величини в центрі безперечно фірма «Нокіа» («Nokia»). Її апаратуру для зв'язку знає увесь світ.

Центр — регіональний. А в масштабах країни — Спілка центрів. Так Фінляндія відповіла на виклик часу. Ця держава, власне, зіткнулася з тими ж проблемами, що й Україна. Тільки в менших масштабах. Безробіття сягає 17 відсотків. І зменшуться повільно, але неухильно. Безробітний отримує понад 4 000 фінських марок на місяць (800 доларів США). А це забезпечити непросто. Але тут вважають, що краще платити безробітним, ніж виготовляти нікому не потрібні товари.

Відповідальність керівників фінської держави перед народом традиційно висока. Це ще Маннергеймом закладено. Звідси й адекватна реакція на нові проблеми, на зміни, які приніс час.

Петро Шейко:

—Скажімо, з тисячі ідей центр прийняв сто. І заснував відповідну кількість фірм, вони почали працювати, що з того має технологічний центр?

—Повертаю свої внески з прибутків тих підприємств. Щоб знову їх вкласти у реалізацію нових ідей. У нас країна маленька, але ринкові амбіції — великі й глобальні, — каже мер Тампере.

Олександр Мороз:

—Певно, найкращою ідеєю вашого центру є ідея про створення таких центрів.

—Це справді так, — підтвердив мер.

Олександр Мороз:

—Треба б організувати не коротку, а грунтовну поїздку сюди тих, хто в Україні займається організацією праці й управління в регіонах.

Одним словом, всі члени делегації Верховної Ради України — Олександр Мороз, Петро Шейко, Валентина Семенюк, Олександр Ігнатенко, Валентин Чеботарьов, Іван Мусієнко — високо оцінили те, що роблять фіни, аби мати достатню кількість тепла під сонцем світового ринку.

Фінляндія безперечно переживає не кращі часи, власне, економічну кризу. Кількість безробітних те підтверджує. Але країна проходить цей нелегкий етап гідно, не втрачаючи й на йоту високої моральності населення, не втрачаючи кращих рис народу, а примножуючи їх.

Приймали делегацію Верховної Ради України в Фінляндії з виключною теплотою.

ТАМПЕРЕ (Фінляндія). 20 травня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз перебував у цьому найпотужнішому промисловому центрі Фінляндії. Як передає кореспондент УНІАН, під час зустрічі з мером Тампере Ярмо Рантаненом Олександр Мороз відзначив позитивний досвід місцевого самоврядування у цій країні, який міг б використати Україна, зокрема щодо виборчої системи органів самоврядування, бюджетної та податкової політики.

Під час бесід у мерії Олександр Мороз висловився за відновлення і активізацію зв'язків між Києвом та Тампере, які є містами-побратимами.

* * *

ТАМПЕРЕ (Фінляндія). Голова ВР України Олександр Мороз має намір порушити перед Кабінетом міністрів і особисто перед Прем'єр-міністром Євгеном Марчуком питання про необхідність втілення в Україні досвіду технологічного центру «Херміа», який займається технологічною та фінансовою підтримкою наукових ідей та їх реалізацією. Про це Олександр Мороз заявив 20 травня, перебуваючи в центрі «Херміа».

Як підкреслив представник центру, завданням цієї установи є допомога передусім тим підприємствам, що потребують вдосконалення, новим підприємствам, а також тим, що не мають підприємницького успіху. Технологічний центр об'єднує наукові інститути, коледжі. Дякуючи розробкам центру, всесвітньовідома фірма «Нокіа» почала виготовлення нової продукції — кишенькового комп'ютера—сотового телефону, випередивши на рік інші іноземні фірми, зокрема «Моторолу».

За словами Олександра Мороза, існування такого центру в Україні є «геніальною ідеєю» для органів управління з огляду на необхідність структурної перебудови економіки. Водночас Надзвичайний і Повноважний Посол України у Фінляндії Костянтин Масик повідомив, що він представив урядові інформацію на 600 сторінках про ефективність діяльності технологічного центру, однак реакції з боку уряду не було.

Цього ж дня українська делегація відвідала фермерське господарство родини Тойветулів, що займається селекцією рідкісної породи корів, в комуні «Тояла».

* * *

ХЕЛЬСІНКІ. МЗС Фінляндії заявляє про підтримку позицій України в ЄС та інших міжнародних організаціях.

На зустрічі з Олександром Морозом міністр промисловості та торгівлі Фінляндії Антти Каллиомякі зазначив, що потенційними галузями, в яких обидві країни можуть співпрацювати як на державному рівні, так і на рівні спільних підприємств, є, зокрема, інформативна технологія та енергетика. Міністр відзначив значний потенціал України у розвитку агропромислового комплексу, що може забезпечити більшу частину експорту України.

Олександр Мороз підкреслив значний успіх Фінляндії в процесі економічної інтеграції «без втрати національної самобутності держави».

* * *

ХЕЛЬСІНКІ. 21 травня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з лідером опозиційної партії «Фінляндський центр» Еско АХО, який у 1991—1995 роках був прем'єр-міністром Фінляндії.

За численністю «Фінляндський центр» є другою партією в державі і найбільшою серед опозиційних.

Олександр Мороз повідомив, що сьогодні в Україні більшість партій перебуває в опозиції до влади, але водночас чітко визначеної опозиції немає. Цю недоречність в українській сучасній політиці, запевнив глава парламенту, буде подолано після запровадження пропорційної виборчої системи в країні. За таких умов, підкреслив він, виникне можливість створення партійно-урядової коаліції, як це є в Фінляндії.

Під час зустрічі з Олександром Морозом міністр культури Республіки Фінляндія, голова партії «Лівий союз» Клаес Андерссон поінформував про діяльність партії, представники якої входять до п'ятипартійної урядової коаліції, про механізм впливу на уряд.

Увечері 21 травня українська делегація влаштувала урочистий прийом в посольстві України в Фінляндії. 22 травня вранці українська парламентська делегація відбула з офіційним візитом до Латвійської Республіки.

* * *

РИГА. Співпраця України й Латвії в рамках міжнародних організацій і, зокрема, в Балтійській Асамблеї, членом якої є Латвія, і парламентській Асамблеї ЧЕС, до якої входить Україна, може мати позитивний вплив на активізацію не лише в Балто-Чорноморському регіоні, а й у Європі в цілому. На цьому наголосив у своєму виступі на сесії Саейму Латвії 23 травня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Латвія, як і Україна, підкреслив він, «шукають свого місця у Європейському співтоваристві», тому, на його думку, Латвія підтримає необхідність вироблення моделі європейської безпеки. На думку Голови ВР, ця модель має спиратися на структури Ради Європи, ОБСЄ, ЄС. У цих структурах, вважає він, Україна і Латвія можуть відіграти «надзвичайно важливу роль».

Олександр Мороз заявив, що проведення цієї роботи «могло б прискорити створення середовища, у якому були б захищені інтереси всіх суб'єктів міжнародного права».

***

РИГА. Голова Верховної Ради України Олександр Мороз на зустрічі з главою латвійського уряду Андрісом Шкеле констатував незадовільний стан торговельного обороту між двома державами, що, на його думку, певною мірою пояснюється «вадами державного управління», а також недостатньою системністю в роботі економічних структур України й Латвії.

Андріс Шкеле підтримав пропозицію Олександра Мороза активізувати співробітництво в Балто-Чорноморському регіоні. За словами Прем'єр-міністра, є потреба підготувати й провести переговори щодо створення так званого «економічного коридору» між Балтійським і Чорним морями зі спрощеними митними транспортними правилами, що значно «пожвавило б торговельно-економічний оборот між державами — членами Чорноморського економічного співробітництва та Балтійської Асамблеї». Такий порядок, переконаний Андріс Шкеле, став би «стабілізуючим фактором в регіоні».

Прем'єр-міністр Латвії також наголосив на значній ролі України в забезпеченні світового ринку продуктами харчування. Він підкреслив, що, за прогнозами міжнародних експертів, через 20 років спостерігатиметься гостра нестача продовольства через обмеження земельних і природних ресурсів більшості країн.

***

РИГА. Голова ВР України Олександр Мороз та державний міністр закордонних справ Латвії Юріс Сінка 22 травня висловилися за необхідність координації зусиль у зовнішній політиці двох держав. Як передає кореспондент агентства УНІАН, Олександр Мороз наголосив, що в цьому зв'язку важливим є поглиблення зв'язків Балтійської парламентської Асамблеї та парламентської Асамблеї Чорноморського економічного співробітництва.

Сторони наголосили на необхідності розвитку відносин між Україною та Латвією, оскільки за станом на 1 травня цього року підписано лише три міждержавні договори, 12 міжурядових та 14 угод готується до підписання. Сторони констатували низький рівень і падіння торговельно-економічного співробітництва України та Латвії. У цьому зв'язку Олександр Мороз запропонував провести двосторонні консультації між представниками міністерств закордонних справ та зовнішніх економічних зв'язків.

Олександр Мороз наголосив на необхідності активних консультацій між Україною та Латвією «задля уникнення протиріч і встановлення сфер взаємних інтересів». За його словами, потреба в консультаціях викликана ініціативами щодо розширення НАТО. У цьому питанні, наголосив Олександр Мороз, стосунки держав мають будуватися не на інтересах сили, а на інтересах довіри, створенні зон безпеки «і коридорів миру».

***

РИГА. На заключній пресконференції 23 травня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз висловив задоволення результатами офіційного візиту до Латвійської Республіки і констатував спільність інтересів, передовсім у економічній сфері. За словами глави українського парламенту, ця сфера, а також розв'язання проблем національної меншини України в Латвії, активізація взаємодопомоги в міжпарламентських і міждержавних структурах мають стати основними галузями співробітництва Верховної Ради України та Саейму Латвії.

Олександр Мороз констатував, що права української меншини в Латвії, і передусім військовослужбовців колишньої Радянської Армії, ущемлено.

Як підкреслила Голова Саейму Ілга Крейтусе, сторони домовилися про продовження діалогу з цієї проблеми. Водночас вона заявила, що за отриманням громадянства Латвії звертається незначна кількість українців, хоча ця процедура не є складною. «Це свідчить про те, що ці люди не хочуть вчити мову та історію Латвії, а лише сподіваються, що хтось інший вирішить їхню долю, а не вони самі», — підкреслила вона.

Ілга Крейтусе позитивно оцінила ініціативу Олександра Мороза про скликання міжнародної конференції з питань безпеки і співробітництва у Європі. За її словами, «Латвія братиме участь у такій конференції, але її рішення щодо доцільності вступу в НАТО навряд чи зміняться».

Цього ж дня в Латвійському університеті відбулася зустріч Олександра Мороза з членами товариства зовнішньої політики — своєрідного елітарного клубу відомих політиків, державних діячів та політологів Латвії. Олександр Мороз поінформував учасників про напрями зовнішньої політики України, причини ініціювання наради з питань безпеки і співробітництва у Європі.

На знімках: переговори у Хельсинки; пам'ятник Маннергейму — першому лідерові незалежної Фінляндії.

За матеріалами УНІАН та «Голосу України».

(Закінчення в наступному номері).

Закон України

Про вивізне (експортне) мито на живу худобу та шкіряну сировину

З метою захисту споживчого ринку України, інтересів вітчизняного товаровиробника та подальшого поліпшення структури експорту Верховна Рада України **постановляє:**

1. Затвердити такі ставки вивізного (експортного) мита на товари, що вивозяться за межі України:

Код товару згідно з ТН ЗЕД	Опис товару згідно з ТН ЗЕД	Ставка мита	
		у відсотках до митної вартості товару	але не менш (ЕКЮ за 1 тонну)
01.02.90100	Велика рогата худоба жива: молодняк великої рогатої худоби: - вагою не більш як 350 кілограмів - вагою більш як 350 кілограмів:	75	1500
01.02.90310	нетелі, корови, бики, воли	55	540
01.02.90900	та інші		
01.04.10	Вівці живі	50	390
41.01	Шкури: великої рогатої худоби	30	400
41.02	овець або ягнят	30	1*
41.03.90000	тільки свиней	27	170

1* ЕКЮ за 1 штуку

Дозволити сільськогосподарським товаровиробникам — юридичним особам здійснювати експорт цих товарів без сплати вивізного (експортного) мита, крім молодняка великої рогатої худоби вагою не більш як 350 кілограмів (код згідно з ТН ЗЕД 01.02.90100) і шкір — сировини (коди згідно з ТН ЗЕД 41.01, 41.02, 41.03.90000), якщо це є товари власного виробництва.

Реалізація вказаної продукції проводиться за цінами, не нижчими індикативних, встановлених Кабінетом Міністрів України.

2. Вивізне (експортне) мито нараховується митними органами України і сплачується у валюті України.

При визначенні митної вартості товарів та сплаті мита, у тому числі обчисленого за ставками в ЕКЮ, іноземна валюта перераховується у валюту України за офіційним курсом Національного банку України на день подання митної декларації.

Вивізне (експортне) мито сплачується суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності на митницях за своїм місцезнаходженням (місцем проживання).

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ,
7 травня 1996 року.

Постанова Верховної Ради України

Про введення в дію Закону України «Про вивізне (експортне) мито на живу худобу та шкіряну сировину»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Ввести в дію Закон України «Про вивізне (експортне) мито на живу худобу та шкіряну сировину» з дня опублікування.

2. Кабінету Міністрів України до 1 червня 1996 року:

встановити індикативні ціни на зазначені у статті 1 Закону живу худобу та шкіряну сировину;

визначити порядок експорту живої худоби та шкіряної сировини сільськогосподарськими товаровиробниками без сплати вивізного (експортного) мита;

розробити механізм розрахунків між товаровиробниками та підприємствами переробної промисловості за вказані в цьому Законі живу худобу та шкіряну сировину з метою стимулювання їх виробництва в Україні.

3. Доручити Комісії Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності разом з Кабінетом Міністрів України проінформувати у вересні цього року Верховну Раду України про ефективність застосування цього Закону.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ,
7 травня 1996 року.

Указ Президента України

Про призначення О.Омельченка виконуючим обов'язки голови Київської міської державної адміністрації

Призначити ОМЕЛЬЧЕНКА Олександра Олександровича — заступника голови Київської міської державної адміністрації — виконуючим обов'язки голови Київської міської державної адміністрації на час хвороби Л.Косаківського — голови Київської міської державної адміністрації.

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ,
22 травня 1996 року.

Закон України

Про внесення доповнення до Закону України «Про бюджетну систему України»

Верховна Рада України **постановляє:**

Доповнити статтю 28 Закону України «Про бюджетну систему України» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 26, ст. 195) частиною другою такого змісту:

«Якщо показники видатків Державного бюджету України підлягають відповідно до Правил оформлення проекту Закону України про Державний бюджет України подальшій деталізації у додатках до зазначеного Закону, ці додатки є невід'ємною частиною Закону України про Державний бюджет України. Внесення змін, уточнень та доповнень до них протягом бюджетного року здійснюється виключно за рішенням Верховної Ради України».

У зв'язку з цим частини другу-восьму вважати відповідно частинами третьою-дев'ятою цієї статті.

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ,
6 травня 1996 року.

Постанова Верховної Ради України

Про введення в дію Закону України «Про внесення доповнення до Закону України «Про бюджетну систему України»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Закон України «Про внесення доповнення до Закону України «Про бюджетну систему України» ввести в дію з дня опублікування.

2. Кабінету Міністрів України привести рішення уряду у відповідність з цим Законом.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ, 6 травня 1996 року.

Закон України

Про внесення змін та доповнень до Закону України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до Закону України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 40, ст. 364) такі зміни та доповнення:

1. Статтю 2 доповнити частиною другою такого змісту:

«При застосуванні розрахунків щодо імпортних операцій резидентів у формі документарного акредитиву термін, який передбачений у частині першій цієї статті, діє з моменту здійснення уповноваженим банком платежу на користь нерезидента».

2. Статтю 4 викласти в такій редакції:

«Стаття 4. Порушення резидентами термінів, передбачених статтями 1 і 2 цього Закону, тягне за собою стягнення пені за кожний день прострочення у розмірі 0,3 відсотка від суми неодержаної виручки (митної вартості недопоставленої продукції) в іноземній валюті, перерахованої у грошову одиницю України за валютним курсом Національного банку України на день виникнення заборгованості.

У разі прийняття судом або арбітражним судом, Міжнародним комерційним арбітражним судом чи Морською арбітражною комісією при Торгово-промисловій палаті України позовної заяви резидента про стягнення з нерезидента заборгованості, яка виникла внаслідок недотримання нерезидентом термінів, передбачених експортно-імпортними контрактами, терміни, передбачені статтями 1 і 2 цього Закону, зупиняються і пеня за їх порушення в цей період не сплачується.

У разі прийняття судом або арбітражним судом рішення про відмову в позові повністю або частково, або припинення (закриття) провадження у справі чи залишення позову без розгляду терміни, передбачені статтями 1 і 2 цього Закону, поновлюються і пеня за їх порушення сплачується за кожний день прострочення, включаючи період, на який ці терміни було зупинено.

У разі прийняття судом чи арбітражним судом рішення про задоволення позову пеня за порушення термінів, передбачених статтями 1 і 2 цього Закону, не сплачується з дати прийняття позову до розгляду судом або арбітражним судом.

Державні податкові інспекції вправі за наслідками документальних перевірок безпосередньо стягувати з резидентів пеню, передбачену цією статтею».

3. Частину першу статті 6 після слів «комплексного будівництва» доповнити словами «оперативного і фінансового лізингу».

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ,
7 травня 1996 року.

Постанова Верховної Ради України

Про введення в дію Закону України «Про внесення змін та доповнень до Закону України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті»

Верховна Рада України **постановляє:**

Ввести в дію Закон України «Про внесення змін та доповнень до Закону України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті» з дня його опублікування, крім статті 3, яка набирає чинності з дня введення в дію Закону України «Про лізинг».

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ, 7 травня 1996 року.

Питаємо з держави

Відкритий лист

Президентові України Л.КУЧМІ, Прем'єр-міністрові України Є.МАРЧУКУ, Голові Верховної Ради України О.МОРОЗУ

Ми, трудящі будівельного управління «Промбуд» закритого акціонерного товариства «Донмашбуд» змушені звернутися до найвищих службових осіб держави у зв'язку з неможливістю розв'язати питання на регіональному рівні.

1995 року БУ «Промбуд» відповідно до договорів підряду на капітальне будівництво виконало необхідні роботи на Слов'янському заводі «Медполімер», які фінансувалися за рахунок централізованих державних капвкладень, і на Слов'янській міській станції швидкої допомоги, що фінансувалися з коштів місцевого бюджету.

Розрахунки на порушення умов договорів здійснювалися замовниками частково, із значними затримками. Проте, зважаючи на соціальну значимість об'єктів, БУ «Промбуд» і субпідрядні організації виконували замовлення, використовуючи матеріали, які придбали на кошти інших замовників.

Нині будівництво станції швидкої допомоги і заводу припинено. Заборгованість ОКСа міськвиконкому з першого об'єкта становить 7641 млн. крб. Держбюджетна заборгованість з другого об'єкта — 74698 млн. крб.! Погашення не гарантовано, договір на 1996 рік через відсутність фінансування не укладено.

Працівників будівельного управління відправлено у неоплачувані відпустки, об'єкти будуправління від'єднано від електро- і теплопостачання. Платежі в бюджет, розрахунки з постачальниками і субпідрядниками не проведено.

На всіх рівнях зараз кажуть про затримки у виплаті зарплати працівникам бюджетної сфери. Але й ми протягом багатьох місяців не отримуємо заробітної плати лише за вини держави, яка не сплачує свої борги перед нашим колективом.

Тому вважаємо за право вимагати негайного розв'язання питання й сплачення заборгованості за виконані роботи на будівництвах, які фінансуються за рахунок державного і місцевого бюджетів.

За дорученням колективу В.ЛАРІН, директор БУ «Промбуд» ЗАТ «Донмашбуд»; Н.ІВАНОВА, голова профкому і ще 36 підписів робітників.

Загадка тижня

Після виборів... у четвер

(Початок на 1-й стор.).

Після відвертої підтримки кандидатури нинішнього Президента Бориса Єльцина напередодні майбутніх виборів, яку Президент України Леонід Кучма продемонстрував на московському саміті глав держав СНД (що, до речі, деякі російські політики розцінили як втручання у внутрішні справи Росії), нинішнє керівництво Федерації, очевидно, вирішило, що настав час для розв'язання найважливішої в україно-російських відносинах проблеми — поділу ЧФ. Безперечно, якби Україна пішла на поступки Москві, це був би неоціненний внесок у виборчу кампанію Єльцина. Але сенсації не сталося. Можливо, саме тому сторони відмовилися від заключної прес-конференції і обійшлися кількома фразами про необхідність налагоджувати тісні відносини між нашими країнами, мовленими вже за пару хвилин до початку урочистої вечері у Маріїнському палаці.

Але одна конкретна відповідь усе-таки була: до президентських виборів Єльцин у Київ не приїде. Можливо — після, якщо йому вдасться перемогти. Коли — ні, то дворічні переговори про підписання великомасштабного договору вийдуть на новий виток. А якщо в Росії здобудуть перемогу зюгановці або жириновці, одне слово, прибічники відродження великої Росії від моря до моря, можуть постати проблеми цілком нового плану. Іншими словами, чекайте на нас після дощику, в четвер.

У принципі, такий кінець справи можна було передбачити після недавньої заяви Бориса Єльцина про те, що він не має наміру приїздити до Києва на екскурсію. Перший заступник міністра закордонних справ України Антон Бутейко вважає, що Україна також не зацікавлена у безрезультатних подорожах російських політиків (мабуть, саме так можна оцінити і приїзд Віктора Черномирдіна). Але разом з тим, на думку української сторони, договір давно готовий до підписання. Мало того, за два роки переговорів напрацьовано цілий пакет життєво необхідних двосторонніх документів. Усіх їх було принесено в жертву одному «маленькому» питанню — про поділ Чорноморського флоту.

Отже, візит Черномирдіна відбувся, але безрезультатно. Україна залишилася зі своїми інтересами очікувати на президентські вибори у сусідній непередбачуваній Росії.

Наталія ФІЛІПЧУК.
Фото Анатолія БОВТА.

Парламентська хроніка

... І РЯДИ ПОРІДІЛИ

Засідання 23 травня

Опісля перерви знову не вдалося набрати необхідної кількості народних обранців, аби відкрити сесійне засідання. Кілька разів головуючий просив зареєструватися присутніх у залі, але щоразу на табло з'являлася цифра 245. Не допомогло навіть пояснення, що розглядатимуть виняткова економічні питання.

Як пояснили в кулуарах народні депутати, ліві, боючись, що в ході роботи могло розпочатися перше читання проекту Конституції, відмовилися реєструватися. При цьому вони посилалися на один із пунктів Регламенту, за яким для ознайомлення із законопроектом відводиться чотирнадцять днів.

Отож опісля невдалих спроб реєстрації перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Ткаченко вирішив провести спільне засідання комісій і обговорити основні напрями грошово-кредитної політики Національного банку на поточний рік. Однак після кількох виступів стало зрозуміло, що з кожною хвилиною ряди присутніх у залі дедалі більше рідіють, а тому розгляд і цього питання перенесли на сесійні дні.

Коментуючи ситуацію, народний депутат України Ростислав Чапюк зауважив, що лівим варто було б зареєструватися, адже ще невідомо, чи погодилася б більшість депутатів внести розгляд проекту Конституції до порядку денного.

Володимир КОРОЛЮК.

Чи зможе «мистецтво» подолати платіжну кризу?

Ранкове засідання 24 травня

На початку пленарного засідання Голова Верховної Ради Олександр Мороз запропонував затвердити порядок роботи на день, включити до нього економічний блок питань, а розгляд проекту Конституції перенести на 28 травня. Депутати, попередньо поіменно зареєструвавшись, підтримали цю пропозицію. Потім Голова Верховної Ради зачитав депутатські запити, і парламентарії перейшли до продовження розгляду питання «Про основні напрями грошово-кредитної політики в Україні на 1996 рік». Із співдоповіддю виступив голова Комісії з питань фінансів і банківської діяльності Віктор Суслов. Він виклав основні напрями грошово-кредитної політики, що, на його думку, є навіть не політикою, а мистецтвом, однак зауважив, що в них немає програми подолання платіжної кризи. Після обговорення трьох проектів постанови з цього питання, поданих комісіями з питань фінансів і банківської діяльності, з питань бюджету та депутатами Н. Вітренко, В. Марченком, парламентарії ухвалили четвертий варіант, запропонований членом фракції «Реформи» Сергієм Терьохіним: узяти до відома інформацію про основні напрями грошово-кредитної політики в Україні, доручити Кабінету міністрів спільно з Національним банком розглянути на засіданні це питання до 15 червня і поінформувати Верховну Раду про результати розгляду. Потім депутати перейшли до обговорення проекту постанови Верховної Ради про стан виконання деяких законодавчих актів з питань висвітлення діяльності Верховної Ради України.

Людмила ЛИПСЬКА.

Мотивація різна, а мета?

ВІДБУЛАСЯ чергова прес-конференція спеціальної Тимчасової комісії з доопрацювання проекту Конституції на традиційну тему: «Конституційний процес в Україні».

Голова Тимчасової спеціальної комісії, лідер центристів Михайло Сирота, підкреслив — Президент зняв майже півдесятка своїх зауважень до узгодженого проекту, на засіданні Президії Верховної Ради було вирішено винести розгляд цього питання на пленарне засідання саме 23 травня.

На прес-конференції також ішлося про альтернативний проект Конституції, надрукований 23 травня в «Голосі України». Його подали члени комуністичної та соціалістичної фракцій, які деякий час працювали в Тимчасовій спеціальній комісії, а потім вийшли з її складу, так і не поступившися принципами. За словами Михайла Сироти та Володимира Стретовича, поява альтернативного проекту в газеті Верховної Ради більш ніж дивна, адже самого узгодженого проекту читачі «Голосу України» ще не бачили. Крім того, члени Спеціальної тимчасової комісії кілька разів підкреслювали: автори «альтернативи» вчинили як не дуже сумлінні учні, що списали контрольну: «Злегка переробивши проект, котрий доопрацьовується комісією, доповнили його декларативними відповідними ідеологічними положеннями і видали за свій. Можливо, в них це називається законодавчою ініціативою, а взагалі-то такий метод має іншу назву — плагіат».

Присутні на прес-конференції прогнозували подальші кроки учасників конституційного процесу. Не виключено, зокрема, й такого: якщо парламент не підтримає тих, кого він делегував до комісії з доопрацювання проекту, тих, хто зводив його до спільного знаменника, інколи наступаючи на горло власній пісні, внаслідок чого і з'явився на світ варіант, що влаштовує суспільство, то Президент винесе на референдум проект, поданий у березні Конституційною комісією. Отже, позиція лівих у парламенті може призвести до того, з чим вони на словах так завзято борються: вдосконалений і демократизований проект буде відхилено, а «президентський» знову вигулькне на поверхню. Не виключено також, що цей стратегічний план «противники» розробляли спільно десь у кулуарах на Банковій.

«Мотивація в них начебто різна, а мета одна», — прокоментував цю стратегію Роман Безсмертний. Узагалі, за твердженням депутатів, їхня комісія потрапила між жорна трьох сил: тих, що прагнуть зміни державного ладу; що обстоюють лише проект Конституційної комісії; і тих, хто не зміг потрапити до парламенту, але прагне взяти участь у переділі влади.

Якщо і далі блокуватиметься конституційний процес, підбили підсумок присутні члени комісії, знайдеться прагматична більшість у парламенті, яка утвердить цей узгоджений проект і доможеться, що на референдум винесуть саме його. Це будуть кошти, нерви, протистояння, але що ж робити? Ліві володіють контрольним пакетом акцій для голосування під час другого читання. І вони, по суті, можуть вплинути на рішення — прийняти Конституцію в стінах парламенту чи на референдумі. Країна справді повинна знати своїх героїв.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Вітаємо!

Наш колега — журналіст року

Днями Комісія з питань нагород, премій та творчих конкурсів Спілки журналістів України оголосила імена лауреатів премії «Журналіст року». Одним із них став оглядач нашої газети Віталій Абліцов, якому присуджено премію за серію публікацій з вітчизняної історії, про україно-європейські взаємини, відродження державності та духовності України, зокрема за цикл публіцистичних есе «Прощання з Азією». Вітаючи колегу з почесною нагородою, зичимо йому подальших успіхів у творчості, здоров'я та натхнення.

Голосоукраїнці.

Суд тижня

ЩЕ ОДНЕ ФІАСКО «ГРАДОБАНКУ»

Наглядова колегія Вищого арбітражного суду України після скрупульозного вивчення суті справи розглянула заяву АТ «Градобанк». У ній керівництво банку просило скасувати рішення попередньої колегії Вищого арбітражного суду України, яка зобов'язала «Градобанк» надати орендному підприємству «Антарктика» кредит у сумі п'яти мільйонів доларів США, а також задовольнила позов «Антарктики» про стягнення з банку значної суми грошей.

Детальну розповідь про суть цієї скандальної справи опублікував «Голос України» 30 березня цього року в статті «Повірити «Градобанкові», чи сунути голову в зашморг?» Правильність позиції нашого видання засвідчено і в рішенні наглядової колегії Вищого арбітражного суду України, яка постановила стягнути з кореспондентського рахунку АТ «Градобанк» на користь орендного підприємства «Антарктика» 450 мільярдів карбованців та зобов'язала банк погодити з орендним підприємством додаткові умови щодо виконання ним кредитної угоди про надання «Антарктиці» майже 5 мільйонів доларів США кредиту.

Отже, спроба «Градобанку» поставити все, так би мовити, з ніг на голову, тиск вельми високих посадових і політичних осіб на Вищий арбітражний суд України завершилися все-таки перемогою закону. Як вважають учасники цього судового процесу та спостерігачі, це стало можливим завдяки принциповій позиції керівництва Вищого арбітражного суду України і, зокрема, його голови Дмитра Притики, та Південно-Української транспортної прокуратури, яка після приходу на посаду Генерального прокурора України Григорія Ворсінова разом з іншими підрозділами прокуратури значно активізувала свою роботу з нагляду за дотриманням законності в усіх сферах суспільного життя.

Василь ТУГЛУК.

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

Лист тижня

ББ жаліє одеських тварин

На ім'я мера Одеси Едуарда Гурвіца надійшов лист від знаменитої французької кіноактриси Бріджит Бардо, яка останнім часом зайнялася захистом тваринного світу. Пропонуємо скорочений текст цього послання:

«Пане мер! Я отримала інформацію про неприпустимо жорстоке поводження з бездомними тваринами у Вашому місті. Маю свідчення про те, як на муніципальних бойнях їх морять голодом. Невже Ви вважаєте, що в такий спосіб можна вирішити проблему бездомних тварин? Як допускає таке варварство мер, відомий своїми прогресивними поглядами?..

Сотні собак та кішок безперервно розмножуються, зазнаючи неймовірних страждань. Між тим, було б достатньо проведення кампанії щодо їх стерилізації.

Пане мер, в Україні є люди й асоціації, які за вкрай складних умов проводять гідну захоплення діяльність на користь захисту тварин. Вислухайте їх та візьміть участь у створенні притулків-прийомників для бездомних котів та собак. Як засвідчують численні приклади, можна забезпечити відповідність між потребою охороняти тварин та належними загальногігієнічними умовами.

Сподіваюсь, що Ви виявите великодушність до тварин, що живуть у Вашому місті, а також до тих, хто бажає їх із Вашою допомогою захистити...

Бріджит Бардо».

Ось так. Коментувати лист не будемо. Краще подивимося, яку відповідь дасть мер актрисі та чи послідують за цим якісь дії відповідних міських служб. Лише зазначимо принагідно: проблема значно ширша і гостріша, ніж собі її уявляє у далекому Парижі чарівна Бріджит. До прикладу, два свіжих факти з міського буття: зграя собак серед білого дня покусала чоловіка, якого потім ледь врятували; впіймана агресивна кішка виявилася хворою на сказ.

Одеса.

Анонси тижня

Семен КОНЄВ, журналіст

«Самотнім псом блукає місяць»

***Ще** не вщухли враження від вельми своєрідного прочитання режисером В.Більченком і балетмейстером А.Рубіною давнього твору української класики — опери Д.Бортнянського «Сокіл» — і ось нова робота Алли Рубіної.*

Дитяча Академія мистецтв, під егідою якої постійно відбуваються цікаві мистецькі акції, представляє 24 травня поета Федора Млинченка, балетмейстера Аллу Рубіну і композитора Юрія Шевченка в музично-поетично- хореографічній фантазії «Самотнім псом блукає місяць». У цій синтетичній виставі (поезія, музика і хореографія) автори, балетмейстер і актори прагнуть розкрити вічну тему самотності Митця у цьому світі, його пошуки гармонії, добра і краси, кохання. У виставі, окрім відомої балерини Світлани Приходько, беруть участь молоді виконавці — артисти театру імені Франка Вадим Полікарпов і Світлана Прус, студенти хореографічного училища Оксана Буряк, Ольга Ломоносова, Тетяна Таран, Сергій Доценко і солістка балету театру «Мазлтов» Людмила Васильєва. Органічно вплетені у виставу і дві прем'єри на вірші Федора Млинченка в авторському виконанні Ірини Білик і Олени Березнюк.

Наталя ПЕТЯХ, журналіст

А в клубі знову будуть танці

***В** арт-агентстві «Територія А» гадають, що танцювальна музика — найпрекрасніша музика у світі. Тому і виникла ідея проведення спеціалізованого музичного фестивалю «Територія-Данс».*

«Дансувати» у час відбіркових турів українським виконавцям доведеться поблизу Русанівки — на території «Синема-клубу» під невсипним наглядом суворого журі, у складі якого легендарні музиканти і «акули» вітчизняного шоу-бізнесу. 28 і 29 травня на музичному рингу зустрінуться відома столична група «Скрябін» і лауреат «Червоної Рути-95» кіровоградська «Аква-Віта». У наступних турах плануються поєдинки між івано-франківськими «Турботехносаундом» і «Фантомом-2», полтавським «Z'вйо», а також «Слайдером» і «Грін Грєєм». Якщо вірити організаторам на слово, то «Територія-Данс» стане найпопулярнішою розважальною акцією, щомісячно радуючи любителів музики та танців.

Київ.

Христофор ГРУША, журналіст

Новинка тижня

«LUNA»: ПЕРШЕ ВІДЛУННЯ

***У** Києві вийшов перший номер журналу «Luna». Засновники назвали його «першим українським музичним журналом». Ну, мабуть, хронологічно воно не так: он Всеукраїнська музична спілка видає і журнал, і альманах, і «Українську музичну газету». Тож було б краще сказати, що це перший український музичний журнал, зроблений так, що його залюбки читатимуть не лише музикознавці, а й ті, хто взагалі мало що читає.*

А тепер — до діла. Видавці нового журналу — компанія «Glodus Enterpises» та агенція «Luna»-інформ. Головний редактор — Олександр Рудяченко, той самий, що ще в часи застійні регулярно видавав у київській обласній комсомольській газеті «Молода гвардія» музичну сторінку «Фонограф». Та сторінка була надзвичайно популярна не лише серед українських читачів, хоч газета вважалася всього-навсього обласною, а Рудяченко числився там кореспондентом відділу контрпропаганди.

Потім, уже за наших часів, ім'я Рудяченка стало звучати по радіо у вельми популярній передачі «Гарячий компот». Цей «Компот» чимось нагадував старий добрий «Фонограф», але ж слухати музику цікавіше, ніж про неї читати. Тим більше, що Рудяченко та його колеги варили компот вигадливо, були там фрукти екзотичні впереміш з нашими, і готувалося, і подавалося все це з блиском, і пилося з приємністю.

Але, мабуть, у Рудяченкові знову прокинувся журналіст. І ось маємо — «Luna»: 30-тисячний тираж, блискуча (в прямому й переносному значенні) поліграфія, легкий стиль у поєднанні з серйозним знанням справи, чимало ілюстрацій і майже енциклопедична насиченість. Загальний рівень часопису високий, тому найкращий (як і найгірший) матеріал з першого погляду виділити важко, але ось те, що заслуговує на увагу. Якщо це огляд фестивального руху в Україні, то маємо не нудний перелік імен і назв, а каскад парадоксальних оцінок. Якщо це інтерв'ю (з Андрієм Миколайчуком чи Міком Джеггером), то тут нема традиційно-дурних запитань. Якщо це оповідь про групу «Скрябін», то знаходимо несподіване поєднання технології й філософії. Ну, і, як кажуть, тому подібне.

Зустріч тижня

Оксана ТЕЛЕНЧІ, «Голос України»

Ректори вузів, шикуйтеся!

У Львівській облдержадміністрації відбулася зустріч із 175-ма найбільш обдарованими школярами області — переможцями олімпіад, конкурсів, фестивалів. Випускників шкіл, яких невдовзі сподіваються побачити серед абітурієнтів, привітали глава облдержадміністрації Микола Горинь, ректори вузів Львова. Що ж, шикуйтеся в чергу, шановні ректори, — такий жарт зародився під час зустрічі з юною елітою, якій в області приділяють велику увагу. Учасники зустрічі, серед котрих і малюки, і старшокласники, отримали грамоти і подарунки. А двоє випускників фізико-математичного ліцею — Михайло Нижник та Володимир Марина, переможці всеукраїнських олімпіад з математики і хімії, одержали грошові премії.

Львів.

Презентація тижня

Ольга КЛЕЙМЕНОВА, «Голос України»

НОВОСІЛЛЯ ВЕРСАЧЕ

***І** не лише його, а ще Армані, Ферре та інших видатних майстрів моди святкували у «Будинку одягу».*

А точніше, це була презентація секції «Подіум», де вродливі манекенники позували фотографам у вбранні із гучними прізвищами модельєрів на ярликах.

Віднині сюди за елегантністю ходитиме будь-який смертний. Хоча й, можливо, не дуже простий. Серед тих, хто привітав перших відвідувачів «Подіуму», були заступник міністра зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі В.Шевельов та переможниця конкурсу модельєрів у Парижі Т.Ігнатьєва.

На фото Юрія ВЕНГЕРЕША: київські моделі в європейському одязі.

Забіг тижня

Юліана ШЕВЧУК, «Голос України»

Спортсменом можеш ти й не бути...

***З**автра в рамках програми «Дня Києва» відбудеться традиційний міжнародний благодійний «Пробіг під каштанами».*

Змаганням дадуть старт четвертий рік поспіль. 5-кілометровий маршрут забігу розпочнеться о 10.00 на Майдані Незалежності і проляже центральними вулицями столиці.

На прес-конференції, влаштованій з цієї нагоди, організатори змагання — представники Управління з фізичної культури і спорту Київської міської держадміністрації та рекламного агентства «Діалла Коммюнікейшнз» — поінформували журналістів, що у пробігу можуть взяти участь усі, хто за віком уже бігає або ще бігає, і сплатить внесок, еквівалентний п'ятьом доларам (чи десятьом для іноземців). Зібрані кошти, як і в попередні роки, буде передано Українському консультативно-діагностичному центру матері та дитини.

Спонсори — а це засновник пробігу Українська фінансова група, компанії «Ферреро», «Кока-кола», «Утел», «Сіменс», «Оріфлейм», Український дім та інші — запевнили, що кожен учасник пробігу незалежно від результату отримає футболку з символікою і змогу напитися «Кока-коли» стільки, скільки подужає. На переможців чекатимуть кубки та призи від спонсорів.

Михайло ВАСИЛАШКО, «Голос України»

МІЛІЦІЯ— дзеркало нашого суспільства — переживає і складні економічні процеси, і втрачає кращих своїх співробітників, і хворіє на занепад морального духу, і виявляє у своїх рядах мафіозне павутиння. Заповзято націлений на очищення міліцейських рядів міністр Юрій Кравченко. Але не завжди і йому відомо, що окремі діячі використовують дах відомства не для оперативної роботи, спрямованої на захист інтересів народу і держави.

ПАВУТИННЯ,

або Про окремі операції, що ведуться під дахом міліції

Овечий мундир для Волкова

Начальник Тернопільського обласного управління боротьби з організованою злочинністю підполковник Волков почав формування своєї структури у тісній кімнаті з п'ятьма необізнаними у новій сфері діяльності офіцерами. Це було схоже на те, як під час війни необстріляних солдатів кидали на штурм ворожих укріплень. Професіоналізму вчилися на власних здобутках і помилках. Адже відомо, що для становлення повноцінного оперативного працівника потрібно років три. Такого часу ніхто дати не міг. Тому молоді працівники — основний склад управління — вчилися в «бойових» умовах. І все ж таки, до честі керівника, оперативники взяли під свій пильний контроль не вуличні кіоски, а «птиць високого польоту» «тіньової економіки». Відстежували розкрадання у великих обсягах спирту, виявлено канали демпінгового продажу тисяч голів худоби за кордон, разом з іншими силовими структурами потужно вдарили по зловживаннях у банківській системі, смолою приклеїлися до хвоста одному з місцевих авторитетів.

За всіх труднощів становлення УБОЗу нове формування у Тернополі багатьох занепокоїло і керівництву управління почали натякати, щоб не рвали посторонків. Потім конкретніше: на великих справах показників не заробити, а ось шию собі скрутити легко. Слухняною овечкою треба бути.

Та молоде керівництво виявляло наївно упертий характер. І провидництво «порадників» не забарилося. 18 листопада 1994 року Сергію Волкову міністерство оголосило догану «за приниження контролю за роботою підлеглих». Та ця кара комусь видалася надто м'якою. І вже 3 січня 1995 року (менш як через півтора місяця) начальник управління УБОЗ, перший заступник начальника облуправління міліції отримує «новорічне вітання» неповною службовою відповідністю. А через три квартали в «гості» навідалась інспекторська перевірка МВС. Висновок такий: «Аналіз кримінальних справ, які порушені у 1995 році за матеріалами УБОЗ, свідчать, що більшість з них не мають суспільно небезпечного кваліфікованого характеру». А отже, начальник не відповідає займаній посаді.

Про упередженість таких оцінок роботи управління підполковник Волков доповів міністрові рапортом. Адже тільки у 19 організованих злочинних груп міліція вилучила 7 автомашин, 2 квартири, 9 тисяч доларів США, 27 тонн міді, 7 тонн спирту, 22 тисячі літрів горілки, 7,8 тисячі пляшок шампанського. І це далеко неповний перелік ужинку убозівців. І коли бути об'єктивним, то показники не гірші, аніж у сусідів, тамтешні керівники також зірок з неба не знімають, але це не заважає їм навіть просуватися по службових сходах.

Хтось із міністерства так гарячково поспішав розчистити дорогу для «свого чоловіка» в Тернополі, що, квапличись, забув здійснити ритуал, передбачений законом. У статті 9 п. 5 Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» сказано, що начальників обласних управлінь БОЗ призначають на посади і звільняють за погодженням з Комісією Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією. І саме ця комісія торік також вивчала роботу тернополян. За всієї своєї рішучості не вбачала підстав для кадрових перестановок.

І все ж таки без погодження з комісією Григорія Омельченка підполковника Волкова було зміщено з посади. Чому так сталося, не зміг пояснити журналістам навіть Юрій Кравченко.

Коли розпалювалася «волковська історія», на координаційній нараді в Тернополі прокурор області пан Богдан Ференц сказав таке:

—Корупція у правоохоронних органах не рідкісний гість. А тому кримінальному блокові розширився доступ до здобутої інформації, вона стала надбанням кримінального світу. І опери перестали писати серйозну інформацію, щоб не поставити своїх інформаторів під удар злочинців. Крім того, буває інформація і на корумпованих працівників міліції. Але через організаційні прорахунки, суб'єктивні чинники глибоких розвідувальних заходів не провадиться.

«Нічний генерал» виходить на МВС

У кожному регіоні нині об'явилися «авторитети», що тримають під ковпаком «тіньову» економіку. Є такі і в Тернополі.

З документа № К/1659 від 20.09.1995 р. «У м. Тернополі з числа колишніх спортсменів сформувалася і діє злочинна група «Ю...» у складі 14 осіб, 6 з яких раніше притягувались до кримінальної відповідальності. Його лідери Олександр К. — у минулому працівник МВС та Володимир М. — колишній комсомольський працівник. Протиправна діяльність угруповання проявлялася у різноманітних формах: вимаганнях з малих підприємств, кооперативів, а також торговців на міському речовому ринку. Угруповання контролює автомобільний ринок. Здобуті незаконним шляхом кошти «відмиваються» через засновані ними комерційні структури. Група «Ю» має також корумповані зв'язки у структурах влади та управління, правоохоронних органах... На базі легального СМП «Ю» створено організацію з чітким розподілом обов'язків, розвідувальними та «бойовими» підрозділами. Підтримуються стійкі зв'язки зі злочинними угрупованнями інших областей України та зарубіжжя. У зв'язку з тим, що учасники угруповання скоюють загальнокримінальні злочини з 1993 р., їх розробка ведеться УБОЗ УМВСУ у взаємодії з відділом «К».

Гадаю, уже з цих скупих фраз багатотомної «характеристики» можна зрозуміти, що ця структура достатньо впливова через своїх покровителів у офіційних установах. Та саме одного з цих лідерів УБОЗ запроторив на лаву підсудних. Не легко давалася справа. Суддям погрожували. Та, врешті-решт, обвинувальний вирок було винесено.

І ось цей авторитет, із судимістю в кишені, телефонує до МВС. Голос на телефоні 291-17-85 радісно вигукує:

—Ох ти, пропажа, привіт, генерал мій нічний!

—Здравія желаю, товариш генерал! Ми з Саньою були в Києві, але не могли до вас потрапити.

—Погано старалися. Так роблять тільки вороги народу, а ви ж друзі. Перед новим роком тут декого треба було... як воздух. А ви не тільки кислороду не дали, а й воздух забрали.

—Новорічний борг повернемо, ще не пізно.

—Дивіться там. Я всі питання вирішив. Хотів з вами порадитись, кого там далі кинути в поліцію. Давайте свої пропозиції... Якраз сьогодні і завтра тут знаходиться ваш... Він буде до годин чотирьох-п'яти. Ми б з вами перекалякали, запросили куди треба його. Бо того відправили у відпустку і йому повернення вже не буде. Треба тепер, щоб з ваших уст пішло: хочеш—давай, не хочеш — будь здоров. Під'їдьте, бо тоді знову доведеться відкладати...

Хоча й доповідав міністерський чиновник езопівською мовою, але без особливих труднощів можна було зрозуміти, що мова йшла про зміщеного з посади Волкова і добір на посаду «свого» чоловіка. «Нічним генералом».

Від почутого стає моторошно. Адже міністерський чиновник до процесу формування кадрів не має жодної причетності, але «всі вопроси» для авторитетів вирішив. Адже ж вони — злочинець та відповідальний міністерський працівник — друзі!

Чи знає через свою службу внутрішньої безпеки про ці, м'яко кажучи, сумнівні стосунки В. П., ми відверто запитали міністра пана Кравченка. Та Юрій Федорович виявив дивну необізнаність, хоча в його структурах знають багато. Навіть те, у який спосіб ця особа потрапила з посади чергового РВВС прямісінько у м'яке крісло МВС.

То що ж це: власне небажання побачити чи інформаційна блокада міністра-реформатора?

«Хлібороби» з РВВС

Після розмови з Юрієм Кравченком я більше схильний думати, що в його апараті є люди, які створюють штучну інформаційну блокаду, і міністр не знає реальної картини в низових ланках.

Ось приклад. Директор агропідприємства «Нива» Гусятинського району, депутат обласної Ради Петро Марків не раз звертався письмово до Юрія Федоровича про перевищення повноважень, зловживання службовим становищем інспектором служби захисту економіки РВВС Віктором Петренком та начальником підвідділу карного розшуку Іваном Солдаком. Депутат офіційно звинувачував обох офіцерів у крадіжці 28 тонн зерна, вказував на фіктивні документи, свідчення селян. Працівникам міліції директор інкримінував вимагання, інші протиправні дії. Не отримавши належної підтримки ні з боку УВС, ні прокуратури, 20 лютого цього року він виступив у обласній газеті «Свобода». Проти школярів, писав автор, які працювали у жнива на току й прихопили жменю зерновідходів для курей, повально порушують кримінальні справи, а на вкрадені злодієм у погонах 28 тонн зерна — аничичирк.

Пишучи цей виступ, Петро Марків ще не знав, що реакція буде. Не минуло й місяця після публікації, як Солдак стає начальником райвідділу, а Петренко — начальником служби захисту економіки.

Призначення підписував, звісно, міністр. Але, як з'ясувалось у розмові, про всі ці перипетії він не знав. Чому? Чи не тому, що через працівників того самого РВВС було завезено до МВС 20 тонн цукру. Вантаж зустрічав, як пояснювали свідки, вже згадуваний пан В. П. Натомість до райвідділу привезли розукомплектоване шмаття і дві генеральські куртки. Що це за «генеральський» жест: натяк на успішне просування по службі чи «резерви» на випадок «курортних гостювань»? Адже генералів у райвідділах нема.

У даній ситуації запитань більше, ніж відповідей. Зокрема, такі. Чому «поставки» йшли повз офіційний господарський відділ УВС, що ото за райвідділівський фонд підтримки міліції? Хотілося б вірити, що врешті-решт порушена кримінальна справа облпрокуратурою за ст. 165 КК України хоч якоюсь мірою розставить крапки над «і». Та об'єктивний розгляд може бути тільки за умови, коли СБУ візьме під захист від шантажу й погроз свідків, а також осіб, причетних до цих дій міліції, і обмежить покровительський вплив всемогутнього В. П.

Закон є. Корупції — нема

З першого дня свого президентства Леонід Кучма оголосив війну злочинному світові, клявся викорчовувати корупцію. Невичищення авгієвих конюшень від корумпованих елементів виконавча влада пояснювала відсутністю відповідного закону. Та ось із жовтня минулого року він є. Але не діє.

На масових зустрічах з громадськістю міністр внутрішніх справ часто наводить цифри, скількох працівників звільнено з міліції за дискредитацію звання.

Та ось нещодавно Юрію Федоровичу «Голос України» поставив запитання руба: за час дії Закону «Про боротьбу з корупцією» чи хоч одного працівника з вашого відомства притягнуто до адміністративної чи бодай дисциплінарної відповідальності відповідно до цього закону?

Відповідь була лаконічна і проста, як правда:

—Жодного.

Цим усе сказано. Й оцінено політичну волю до наведення порядку в ешелонах влади.

Людмила ФІСЮН, «Голос України»

Об'єднавши фінанси, змусимо їх «заспівати романси»...

Кінець тижня пройшов в Україні також і під знаком фінансів. У той час, коли до Києва прибули експерти з Німеччини, Франції, Аргентини, Естонії, Литви та Молдови для участі у конференції «Грошові реформи у зарубіжних країнах: досвід та уроки для України», а наші парламентарії дискутували про напрями нинішньої грошово-кредитної політики — міністри фінансів країн СНД зібралися на саміт у Кишиневі.

Остання подія чомусь оповита чималим ореолом таємничості. Навіть всюдисуще «Останкіно» окрім інформації, що участь у нараді взяли представники усіх 12-ти республік Співдружності, Міждержавного економічного та виконавчого комітетів і міжнародні експерти — нічого не повідомили.

Хоча, за переконанням багатьох вітчизняних експертів, Україні на такому зібранні взагалі робити нічого... На думку народного депутата Сергія Терьохіна, керівникам фінансових відомств держав можна говорити лише про дві речі: узгодження бюджетної або ж фіскальної політики. Але, приміром, перший варіант необхідний лише в тому разі, коли фінансові системи об'єднані, й країни узгоджують соціально-економічну політику. Як нині Казахстан і Білорусія — з Росією. Щоправда від того вони мають чимало додаткових клопотів...

Звичайно, узгодження фіскальної політики, зокрема податків, заохочувало б вільну торгівлю. Але такий от приклад: у Росії, скажімо, нафта при ввезенні обкладається чималими податками, а сільськогосподарська продукція — при вивезенні. Україні ж вигідно — навпаки.

Цікаво, що водночас із Москви надійшло повідомлення з посиланням на помічника президента РФ з економічних питань Олександра Лівшиця про заплановану серію заходів, завдяки яким російські громадяни віднині зможуть обмінювати рублі у банках України, Польщі, Фінляндії... Але ж і так в Україні перетворити рублі на карбованці чи навпаки — давно вже не проблема!

А може, це тільки ефект передвиборчого «трюку»?

Наталя ФІЛІПЧУК, «Голос України»

Ти хто? Білий «орел»?

Дивна річ, хоч би які чудові відносини були між державами, завжди знаходяться громадяни, які хочуть їх зіпсувати. Щось подібне спало мені на думку, коли я сиділа у затишному залі одного з варшавських готелей, де проходила україно-польська конференція «Відродження України», і слухала скарги київської колеги, яку щойно обізвали «шваллю» у сувенірному магазині.

Цікаво, що у тій самій Польщі навряд чи знайдеш людину, яка недолюблює японця чи канадця (адже ці держави так далеко). А до сусідів ставлення специфічне: «Щоб у нього хата згоріла!». Маємо побутовий націоналізм і в Україні: щодо росіян, поляків, євреїв, молдован (залежно від регіону), а в Криму — навіть до українців. Парадоксальна ситуація: керівники та націоналні еліти говорять про стратегічне партнерство, мріють про тісні стосунки, обіцяють свою підтримку у міжнародних структурах, а на шляху до добросусідських відносин стоїть «п'ята колона», яку доводиться або зносити, або щоразу об'їжджати. А що постсоціалістичні держави намагаються будувати демократію, то вони схиляються до останнього.

Приблизно так ставиться офіційна Польща до антиукраїнської організації «Білий орел». Про існування цієї (нечисельної) групи я дізналася випадково з напівпідпільної листівки, у якій — заклики нищити українські цвинтарі, православні церкви, домагатися депортації польських українців. Надзвичайний та Повноважний Посол України в Польщі Петро Сардачук має, звичайно, ширшу інформацію:

— Є тут такий «недоброзичливець» Ернест Прус, вихідець з Тернопільщини. За часів комуністичного режиму в Польщі був активним пропагандистом марксистсько-ленінських ідей, таврував у пресі українських буржуазних націоналістів, а тому мав підтримку і повагу з боку офіційної радянської Польщі та СРСР. І навіть присягався у любові до українського народу й України, хизуючись, що у його жилах тече і «наша» кров. А коли Польща відмовилася від червоного кольору, він «побілів» і став «письменником». Щоправда, пише не романи — антиукраїнські листівки.

Пан посол вважає, що нормальні поляки на ту писанину не реагують так само, як і офіційна влада, бо ця організація, на основі якої минулого липня було створено так звану Кресовянську партію, не має своїх представників у жодному виборному органі, а тому, на думку поляків, не може вважатися політичною силою.

Але лише торік польсько-український кордон перетнуло близько чотирьох із половиною мільйонів українських громадян, і далеко не кожен їде до Польщі у відрядження чи у туристичну подорож. Чимало у Польщі «промишляє» й українських злочинців. Тому дехто і має зуб на наших громадян. А щоб листівки були більш переконливі, пан Прус часто посилається на історію, згадуючи навіть запорозьких козаків.

Але якщо так далеко зазирати в минуле, то до чого можна договоритися? Де українцям шукати нині половців чи печенігів, аби помститися їм за образу, нанесену ще за часів Київської Русі? А може, варто рушити походом з греків у варяги і вимагати відшкодування збитків за те, що ті так «круто» змінили нашу історію.

Читачі можуть поцікавитися, чому польська влада не забороняє організацію, яка розпалює міжнаціональну ворожнечу? Річ у тім, що за демократичними законами дуже важко визначити межу, де закінчується плюралізм думок і починається ненависть. Пан Сардачук порадив мені не надто перейматися, як це робить керівництво Польщі та України. А потім додав: "Якщо хочеш, то протестуй».

Вважайте, що цією статтею я виступаю проти «орлів»: білих, жовтих, зелених, у крапинку і зі свастикою. Хоча орли, можливо, тут і ні до чого. Я виступаю супроти ненависті людини до людини, яка звідкілясь береться у наших душах.

Валентина ПИСАНСЬКА, «Голос України»

Прикро

Усі шанують нас за неповторність. Крім нас самих

Узимку була у відрядженні в кількох містах Федеративної Республіки Німеччина. І куди б не приїжджала: у Бонн, Берлін, Франкфурт, — у центрі міст обов'язково зустрічала великі рекламні щити: «Кримське шампанське — неповторне. Неповторне у цілому світі!».

У літаку, розгорнувши запропонований бортпровідницею обов'язковий у таких випадках журнал «Бунте», побачила: на розвороті, де білозубо усміхається нестарішчий Ален Делон, оточений сонмом шанувальниць, вже знайома картинка: «Кримське шампанське — неповторне...» Текст, зрозуміло, написаний німецькою мовою. І етикетка також. Щоправда, назва повторюється і російською — «Крымское». Втім, справа якраз не в мові.

Невже панам, які зорганізували (і добре зорганізували) рекламну кампанію, вгативши у неї силу-силенну грошей, що, безумовно, повернуться (бо, один раз скуштувавши наше «Кримське», обов'язково станеш його шанувальником), так важко було збагнути: це теж наша слава і престиж у світі? Якщо нас пізнаватимуть поки що лише хоча б за чудовими винами, смачними ласощами, ба навіть за старовинною полтавською вишивкою, то і це підстава для гордості. Ну невже дизайнер, який трудився над етикеткою, має геть глухе серце, що не вписав туди таке гарне, таке співуче, зрештою — таке потрібне слово «Україна»?

Панове комерсанти, гроші, звичайно, не пахнуть, але ж кількість їх не стала б меншою від того, якби хтось замислився, з якої землі одержано цей напій богів...

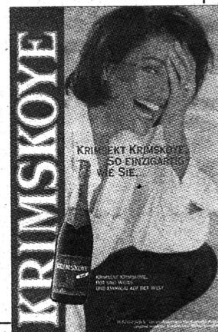

Фотоілюстрація з журналу «Бунте».

Про кого говорять

Головна причина — траур

Кім Чен Ір офіційно обійме посади генерального секретаря ЦК Трудової партії Кореї і президента КНДР тільки після закінчення трирічного трауру за його батьком Кім Ір Сеном, тобто у липні наступного року.

Спочатку планувалося, що Кім Чен Ір офіційно очолить адміністрацію Пхеньяна у першу річницю з дня смерті батька. Проте цього не сталося, і багато спостерігачів почали пов'язувати майбутнє призначення то із черговою датою заснування КНДР, то із 50-річчям партії.

Але й ці прогнози не виправдалися, хоча ні для кого не секрет, що Кім Чен Ір сьогодні цілком контролює ситуацію в країні. За словами американської журналістки Джулі Мун, їй повідомили, ніби Кім Чен Ір сам прийняв рішення відсунути власне призначення до наступного року. Проте вона схиляється до думки, що нинішній глава КНДР може скористатися прикладом лідера лівійської революції Муамара Каддафі, котрий, будучи найвищим керівником країни, не обіймає жодних офіційних посад.

На знімку: Кім Чен Ір (праворуч) та його батько Кім Ір Сен (жовтень 1987 року).

Подарунок на «золоте» весілля

Рівно 50 років зберігала Фей Херрінг разом зі шлюбним свідоцтвом оплачену квитанцію вашингтонського готелю «Уїллард», у якому вона провела першу шлюбну ніч.

І от недавно цей уподобаний арабськими шейхами та європейськими аристократами готель оголосив: на ознаменування півстолітнього ювілею протягом місяця він надає колишнім клієнтам номери за цінами 40—50-х років за однієї «невеличкої» умови — пред'явлення відповідної квитанції.

Почувши про це, місіс Херрінг хутко перебрала родинний архів і витягла пришпилений до шлюбного свідоцтва папірець, з якого було видно, що за ніч в «Уїлларді» її чоловік Бішоп заплатив 9 доларів. Нині для подружжя з Фейрфакса (штат Вірджинія) проблеми як відсвяткувати «золоте» весілля, немає. Щаслива пара вже зарезервувала на три доби той самий номер, в якому розпочала в далекому 1946-му свій медовий місяць. Готель взяв зобов'язання виставити почесним гостям за власний кошт французьке шампанське й букети квітів. До речі, нинішня ціна їхніх «медових» апартаментів — 600 доларів за ніч.

«Ми, звичайно, не будемо надто ощадливі, — сказав репортерам 74-річний Бішоп Херрінг. — Хоч за паркування автомобіля, можливо, доведеться заплатити більше, ніж за проживання в готелі». «Ви не повірите, але це єдина квитанція, яку я зберегла за все життя», — поділилася секретом його 71-річна дружина. Про цей дивовижний випадок розповідає ІТАР-ТАРС.

Дні Києва — це весна!

Традиційно Київ в останні вихідні травня, коли все навкруги цвіте, урочисто, весело і безтурботно відзначає свій День. Кияни люблять це свято, і навіть на дачні турботи намагаються відвести лише один вихідний, а інший усе ж таки присвятити відпочинкові у місті. Святковий настрій — усюди, він уже давно цього дня вийшов за межі Андріївського узвозу, на якому це свято було започатковано. Тепер, як це видно з анонсу, кияни мають насичену програму протягом суботи й неділі на багатьох культурницьких майданчиках столиці.

І, попри турботи буденного життя усієї столиці і кожного її мешканця зокрема, свято гряде. Це — як весна, її зупинити неможливо ніякими стихіями. Традиції Києва живі. Тож виходьмо з помешкань, прогуляймося вулицями нашого древнього і вічно молодого улюбленця-Києва. Він прекрасний!

Будівництво

На семи пагорбах, на семи вітрах...

ЦЕ ТІЛЬКИ офіційно вважається, що столиці нашої держави — трохи більш як 1500 років. А насправді історики з фактами в руках твердять, що перші поселення на місці однієї з європейських столиць з'явилися 20 тисяч років тому.

І весь цей час Київ будувався, розростався, ставав дедалі красивішим.

А що зараз із зодчеством Києва? Особливо в тій його частині, що найбільше болить кожній людині, — зведенні житла?

Будівництво житла, що споруджується за рахунок державного та міського бюджетів не скорочується, а зростає. Вперше за всі повоєнні роки в Києві почала зменшуватися черга на отримання квартир: 1993 року — на 5,8 тисячі чоловік, 1994 — на 3,8 тисячі, 1995 — на 6,1 тисячі чоловік.

За рахунок чого? Перш за все, завдяки пошуку нових джерел фінансування та інвестицій у житлове будівництво.

Було випробувано нетрадиційну систему залучення коштів — продаж так званих житлових облігацій. Вона принесла 1,6 трильйона карбованців.

Набули популярності й так звані ф'ючерсні контракти, іншими словами, спорудження житла на замовлення громадян. За рік за цією програмою було залучено більш як 2,5 трильйона карбованців.

Всього плановано звести 700 «облігаційних» та 985 квартир за ф'ючерсними контрактами. А загалом за рахунок коштів населення уже ведеться будівництво 122,5 тисячі квадратних метрів житла.

Такі експерименти було вперше апробовано в холдинговій компанії «Київміськбуд». Нині таку форму фінансування будівництва підхопили в багатьох містах України.

«Турбота» та інші

Соціальний захист

ТОРІК в цілому на соціальний захист населення Києва було виділено 25,5 трильйона карбованців. Це третина видатків бюджету міста.

Найвищий в Україні рівень витрат на одного жителя — у Києві. В цілому за соціальними програмами на одну особу вони становили 19,5 мільйона карбованців. 19 відділень соціальної допомоги, сім відділень денного перебування, реабілітаційне відділення, спеціалізований будинок для самотніх ветеранів, шість майстерень (творчо-виробничі, друку, лінографіюї тощо) обслуговують самотніх непрацездатних громадян, малозабезпечені сім'ї з дітьми.

Майже кожен третій (13,6 тисячі чоловік з 43,8 тисячі пенсіонерів та інвалідів) перебувають на надомному обслуговуванні. На обліку у міському територіальному центрі — 30,7 тисячі чоловік. За рахунок міського бюджету та фонду соціального страхування безкоштовне харчування самотніх і малозабезпечених громадян проводять 17 їдалень та кафе. Торік натуральну допомогу — обіди, продукти харчування, промислові товари, оздоровчі путівки одержали 43,8 тисячі чоловік.

А для працюючих киян найкращим соціальним захистом є створення належних умов праці. Програмою зайнятості населення нинішнього року передбачається працевлаштування понад 13 тисяч чоловік, близько 4 тисяч направити на навчання та перенавчання, а також 20 тисячам малозабезпеченим непрацездатним громадянам надати матеріальну допомогу. У рамках програми «Турбота» нинішнього року буде введено в експлуатацію за рахунок коштів міського бюджету житловий будинок для самотніх громадян похилого віку загальною площею 3 тисячі квадратних метрів, триватиме спорудження ще двох житлових будинків. А в Пущі-Водиці споруджуватиметься будинок-інтернат.

Кондуктор розуміє...

Транспорт, зв'язок

БЕЗУМОВНО, одним із важливих показників пристосованості міста для життя його мешканців є забезпечення послугами транспорту.

Якщо на роботу метрополітену киянам гріх скаржитися, то поїздки наземним транспортом для них обертаються буденними дратівливими незручностями. Це вимагало від міської влади вжиття радикальних заходів. І їх почали, хоча й з великими труднощами, здійснювати.

Так, було розроблено пакет програм спільної праці з дніпропетровським "Південмашем", Львівським автобусним заводом та Київським авіазаводом, який полягає в освоєнні виробництва вітчизняних міських автобусів і тролейбусів. Уже нині місто одержує спеціально пристосовані до складного рельєфу Києва автобуси і тролейбуси вітчизняного виробництва. Починаючи з 1993 року, місто придбало 376 автобусів марки ЛАЗ, серед них 139 — із двигунами фірми «Рено», тролейбуси заводу «Південмаш», два трамвайних вагони СП «Татра-Південь», 15 вагонів для метрополітену, 240 двигунів для автобусів «Ікарус», 19 чеських тролейбусів тощо.

Для поліпшення зв'язку між станціями метро і житловими масивами задіяно п'ять нових міських автобусних маршрутів та приміський. У Дарницькому районі введено в експлуатацію трамвайне депо на 200 вагонів. Утім, проблема транспорту залишається, яка, врешті, гостра в усій Україні.

Так само, до речі, як і телефонізація. Хоча в Києві її намагаються розв'язати. Завдяки комерційним тарифам за встановлення телефонів вдалося залучити значні кошти на розвиток зв'язку. Певною мірою завдяки цьому здано в експлуатацію 32,7 тисячі номерів. Черга на встановлення телефонів зменшилася на 17690 чоловік.

Уперше в місті

Як сказав мудрець, заперечити можна все, окрім фактів. Наводимо лише цифри і факти, які можна починати зі слова «вперше».

Отже:

- Проектом оздоровлення дітей 1996 року передбачено виділити з міського бюджету близько 600 млрд. крб.
- Відроджено Київський міжнародний контрактовий ярмарок.
- Створено першу в Україні дитячу Академію мистецтв.
- Проведено 1-й конкурс артистів балету імені Сержа Лифаря.
- Проведено конкурс імені Володимира Горовця.
- Збудовано Співоче поле, на якому в дні проведення свят збираються до 500 тис. чоловік.
- Започатковано нову міську традицію — урочисту реєстрацію шлюбів у колонному залі міської держадміністрації.

Експеримент удався!

П'ять років тому в Києві в порядку експерименту було створено Ліцей бізнесу. Якщо говорити про те, чим він відрізняється від багатьох інших нових за назвою навчальних закладів, то, здається, саме тим, що тут вчать пробивати собі дорогу, заявляти про себе, долаючи чимало стереотипів і перешкод. Ліцей як новий заклад цей шлях пройшов. А до виховання бійцівських якостей характеру тут ставляться так само серйозно, як і до вивчення трохи ширшого набору дисциплін, ніж у звичайній школі.

На думку президента фірми «Крок», яка заснувала ліцей, Сергія Лаптєва, тут готують майбутніх президентів і лідерів української економіки. А ось оцінка незалежна: Творче об'єднання вчителів і Педагогічне товариство України, підбиваючи підсумки конкурсу щодо найоригінальнішого педагогічного проекту за минулий рік, назвав Ліцей бізнесу кращим.

Торік серед 52 випускників було шість медалістів.

А душа ліцею — журналіст, а вже потім магістр ділової адміністрації, це віце-президент фірми «Крок» Людмила Паращенко. Ця миловидна, граціозна і водночас зібрана й ділова пані зуміла зібрати навколо себе творчий педагогічний колектив, який спілкується з ліцеїстами так, що вони вважають цей навчальний заклад своєю другою домівкою.

«Хілтон» мріє про Київ

Нещодавно всесвітньо відома корпорація «Хілтон Інтернешнл» підтвердила свою готовність щодо будівництва п'ятизіркового готелю на базі колишнього приміщення ресторану «Лейпціг». А днями президент корпорації відвідав міськдержадміністрацію для продовження роботи над документами з реалізації проекту будівництва цього готелю. Гості висловили переконання, що Київ як центр ділового співробітництва, туристичного ринку, місце нових можливостей розглядається на рівні з іншими містами, де корпорація має більше двох готелів — Лондон, Париж, Амстердам, Мюнхен.

Проект може бути реалізований за два роки.

Складено й програму співробітництва з відомою корпорацією «Макдональдз», яка успішно працює в системі швидкого харчування. У столиці вона співпрацюватиме з фірмою «Роксолана», причому спеціалізуватиметься на національній українській кухні.

Святкова афіша

День Києва-96

25 травня

«Вернісаж» — свято народних ремесел та образотворчого мистецтва, виступи артистів театрів Подолу
Андріївський узвіз — 10.00

Урочисте відкриття пам'ятника княгині Ользі
Михайлівська площа — 10.30

«Дитячий цвітограй» — мистецьке свято для дітей
Театральна площа — 12.00—14.00

«Мелодії в...яного Хрещатика» — урочисте проходження та виступи учасників свята, гостей з історичних міст України
Вулиця Хрещатик, майдан Незалежності, 17.00—19.00

26 травня

«Вернісаж» — свято народних ремесел та образотворчого мистецтва, виступи артистів театрів Подолу
Андріївський узвіз — 10.00

«Під каштанами» — 4-й міжнародний легкоатлетичний пробіг
Майдан Незалежності — вул. Хрещатик — пл. Л. Толстого — вул. Червоноармійська — пл. Л. Толстого — вул. Хрещатик — Європейська площа. Старт о 10.00

«Вінок пісень над Києвом цвіте!» — святкові концертні програми за участю кращих творчих колективів Києва і України
Майданчики Печерського ландшафтного парку — 16.00—19.00

«Княжий вечір у Хрещатій долині» — святкова концертна програма за участю кращих творчих колективів Києва
Майдан Незалежності — 18.00—20.00

«Чолом тобі, наш древній Київ!» — великий святковий концерт
Співоче поле Печерського ландшафтного парку — 19.00—22.00

25–26 травня

«Княжа регата—96» — вітрильна регата
Акваторія Дніпра — від моста «Метро» до півострова Рибальського.
Старт о 10.00

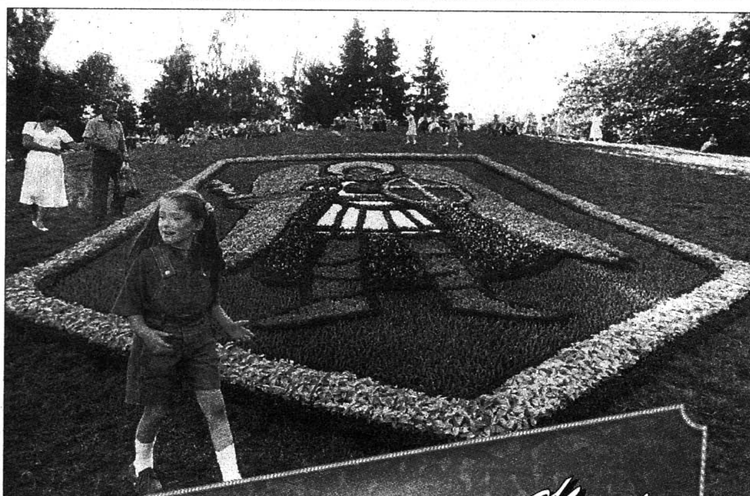

І козу водитимемо також...

Свято Києва традиційне, але завжди насичене приємними несподіванками. Що несподіванки є — так, а що для всіх приємні — не зовсім. Утім, День Києва — поза політикою.

І приємні несподіванки — довкола нас, треба тільки вийти на вулиці міста, поринути у вир усього, що відбуватиметься в ньому. Відпочине око на вітрильниках, що линутимуть Дніпром, почута мелодія на Співочому полі западе в душу, а «шматочок» Андріївського узвозу — акварель не відомого досі художника повертатиме вас у свято... Та багато чого буде приємного. За це варто підняти келих шампанського. За Київ, нехай береже його покровитель Архангел Михаїл!

НЕДОМОВКИ СТАРОГО ПРОФЕСОРА

Про один епізод з історії української літератури

Віталій АБЛІЦОВ, «Голос України»

ВІД АВТОРА. Насамперед зауважимо, що пропоновані нотатки треба розглядати найперше як співчутливі роздуми над однією з статей відомого діяча нашої культури Олександра Білецького. Зрозуміло, що таких прикладів можна навести немало — в умовах недемократичного тоталітарного режиму навіть видатний учений не міг писати так, як підказувало йому сумління.

Отже, шановний читачу, відкриймо сторінку історії української літератури, датовану 1836 роком. Нині 160-річчя завершення рукопису «Русалки Дністрової», підготовленого до друку у Львові Маркіяном Шашкевичем, Яковом Головацьким та Іваном Вагилевичем (альманах побачив світ у Будапешті 1837 року). Поява західноукраїнської «Русалки Дністрової» за значенням рівноцінна виходу «Енеїди» Івана Котляревського (1798) в Східній Україні.

Хто надихнув молодь на подвижництво, до якої церкви належала трійця львівських інтелектуалів, як склалася їхня доля та про багато чого іншого, що безумовно розширює наше уявлення про справді епохальну подію в житті України XIX століття — про це в передмові О. Білецького до цього видання жодних згадок.

I. Під покровом одноголового орла

1914 року, тобто на початку першої світової війни сталася подія в українській історії, на яку ми рідко звертаємо увагу. А саме: тоді завершився період 141-річного перебування частини українських земель у складі Австрійської імперії. Галичина (а йдеться про ці землі) потрапила під владу Габсбургів після першого поділу Польщі у 1772 році. Двома роками пізніше до Галичини була приєднана Буковина — український край, що перебував до того в складі Оттоманської імперії. Таким чином, в Австрії проживало на той час 4 мільйони українців, яких офіційний Відень називав рутенцями, а вони самі себе русинами та українцями (остання назва переважила пізніше).

Як жилося під покровом одноголового орла, ми детально зупинятися не будемо, бо як може жити народ під чужоземною окупацією? Але зауважимо, що галичанин в Австрії працював на панщині узаконених три дні, мав певні свободи (наприклад, міг одружитися без обов'язкового дозволу пана тощо), про що український селянин в Російській імперії не міг навіть мріяти. Та не про це, повторюю, мова. Під впливом європейських подій Габсбурги вимушені були проводити певні реформи, що сприяли пробудженню національної свідомості, зокрема, й в Галичині. Особливе ставлення імператорського двору було до релігії — австрійський уряд урівняв в правах католицьку та уніатську церкви. Останній імператриця Марія-Тереза дала назву — греко-католицька, наголошуючи на паритетності грецького та римського віросповідань. 1774 року у Відні була заснована греко-католицька семінарія, де мали право навчатися й вихідці із Західної України. 1783 року у Львові відкрилася ще більша семінарія.

В таких умовах природно зросла роль Львова як центра діяльності, спрямованої на національне відродження. Студенти семінарії захоплювалися ідеями німецького філософа — просвітителя Йоганна-Готфріда Гердера, який відстоював право кожної нації на самобутній розвиток, а Україні, зокрема, пророкував блискуче майбутнє. В цих умовах й народився гурток допитливої молоді, який очолив Маркіян Шашкевич — обдарований юнак з талантом поета й організатора. Разом з двома товаришами він заснував «Руську трійцю», що поставила собі за мету боротися за утвердження рідної мови як літературної.

Але ортодокси — греко-католицькі ієрархи, відразу ж виступили проти молодих патріотів. Підтримка М. Шашкевичу та його товаришам надійшла з підросійської України від відомих діячів науки та літератури І. Срезневського, М. Максимовича та Й. Бодянського. В Європі трійцю підтримали слов'янські просвітителі Я. Колар, П. Шафарик, К. Гавлічек та Б. Копітар.

Молоді ентузіасти підготували альманах, до якого увійшли народні пісні, вірші, історичні статті. Назвали майбутнє видання — «Зоря». Але цензура заборонила друкувати цю книжку. Тоді Я. Головацький, який навчався в Будапешті, передав рукопис сербові Ю. Петровичу. Заходами останнього й було видано «Русалку Дністрову» (кошти на видання дали коломийський педагог М. Верещинський та сам М. Шашкевич). Тираж книжки був 1000 примірників, 800 з них — ті, що потрапили до Львова, були відразу ж конфісковані й пролежали аж до 1848 року — часів європейської «весни народів» (революцій, що несли народам хоча й обмежені, але свободи та права).

II. Один помер, другий та третій стали вірнопідданими Польщі та Росії

Вихід «Русалки Дністрової» засвідчив перш за все, що духовна Україна єдина, навіть будучи розшматованою між імперіями. І основою тієї єдності виступала завжди національна ідея.

Ініціатори українського відродження Галичини зазнали за свої переконання жорстокого переслідування. Найбільші випробування випали на долю Маркіяна Шашкевича, його засудила сім'я, ігнорувало суспільство. У Львові поширювалися чутки про те, що М. Шашкевич поставив собі за мету відторгнення Галичини від Австрії і передачу її під владу Росії, за це, мовляв, він одержує з Москви щедру платню. Та найболючішим для М. Шашкевича було бачити байдужість багатьох співвітчизників до українських справ, відсутність в них віри в успіх боротьби за свободу рідного краю. Розчарований такою реакцією сучасників, переслідуваний церковною владою М. Шашкевич помер у 32-літньому віці. Інший учасник гуртка «Руська трійця» Іван Вагилевич, котрий в молодості був палким прихильником державницьких ідей, пізніше виявив нестійкість своїх переконань. Знервований переслідуваннями, він переметнувся до польського табору. Один з тодішніх львівських літераторів граф Борковський наблизив І. Вагилевича до себе, фактично взяв його на своє утримання й перетворив на вірного прислужника. До того ж І. Вагилевич почав писати твори польською мовою, але нічого помітного не створив.

Такою ж трагічною була й доля Я. Головацького. Засліплений реакційною теорією слов'янофільства, він врешті-решт перейшов до промосковського табору, став активним русифікатором Галичини. Свої дні Я. Головацький закінчив у Росії (працював головою Археологічної комісії у Вільно — нині Вільнюс). Якщо М. Шашкевич прожив всього лише 32 роки, а І. Вагилевич — 49, то Я. Головацький — 74.

То ж недовго працювали на ниві української культури троє романтично налаштованих юнаків, але відгомін їхніх зусиль чується й сьогодні. В час європейської «Весни народів» — революції 1848 року у Львові виникла Головна руська рада, діяльність якої зміцнювала віру народу в самостійне майбутнє. 1914 року у Львові створилася Головна українська рада, що дала життя, зокрема, національним військовим формуванням — «Українські січові стрільці». 4 серпня того ж року в Галичині виникла політична організація «Союз визволення України», кінцевою метою її було створення незалежної української держави. Отже, вихід «Русалки Дністрової» означав, найперше, наявність високого рівня усвідомлення західноукраїнською інтелігенцією неперервності впливу на буття нашого народу державотворчих ідей, народжених у лоні Русі Київської, пізніше перейнятих і утверджуваних провідниками Галицько-Волинського князівства та української держави Богдана Хмельницького.

Що ж до визначення О. Білецького про те, що «Русалка ДнІстрова» лише «перша заявка народу Західної України про своє існування, про свою національну гідність», то вийшло воно з-під пера не шашкевичезнавця. Академік був видатним спеціалістом в царині світової літератури. Передмова, підписана його ім'ям, з'явилася в часи, коли зокрема, про греко-католицьку церкву в радянських виданнях згадувати заборонялось.

То ж взявши в руки це скромне видання, освячене іменами засновників «Руської трійці», згадаймо епіграф до цієї книжки «Не з сумних очей, а з рук пильних надія квітне».

ВИСОКЕ НЕБО «ЗОРЯНИ»

Всім нині нелегко, селу Лецьки Переяслав-Хмельницького району — так само. Однак пісню тут не забувають. Місцевий ансамбль «Зоряна» добре знають у всій окрузі. Це своєрідна берегиня народних співів і традицій. Самодіяльні актори відтворюють старовинні обряди — зустріч Нового року чи Різдва, а також утверджують нові — привітання односельців з ювілеями, проводи на пенсію тощо.

Третій десяток років поспіль ансамблем керує Анатолій БАРАНОВСЬКИЙ (на знімку в центрі).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Богдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

Райський куточок Ігоря Стравинського

Невеличке містечко Устилуг, що розкинулося на мальовничому правому березі Західного Бугу у Володимир-Волинському районі, відомий у світі композитор Ігор Стравинський називав «райським куточком для творчості». Саме тут, після одруження, молодий композитор за власним проектом побудував будинок, який зберігся до нинішніх днів. З 1907 по 1914 рік родина Стравинських жила влітку у Устилузі. У цьому мальовничому місці маестро пише чи не найкращі свої твори-балети «Жар-птиця», «Петрушка», «Весна священна». Тут він записує і вивчає багатий народний фольклор Волині.

Від старовинного парку, який оточував будинок композитора, збереглася лише липова алея. Тепер у приміщенні — музична школа, а в кількох кімнатах першого поверху — меморіальний музей композитора. Коли в 1994 році на Волині проводили міжнародний музичний фестиваль, присвячений видатному музиканту, йшлося, щоб будинок композитора відновити, створити тут своєрідну заповідну зону. Адже поруч з будинком Стравинського зберігся оригінальний дім Гаврила Носенка, з дочкою якого молодий композитор одружився. Будівля оточена старовинним парком, частково збереженим до наших днів.

Управління культури волинської облдержадміністрації виступило з ініціативою про надання музею-садибі Ігоря Стравинського статусу державного. Йдеться також про створення в Устилузі туристичного комплексу. Це питання розглянуто на засіданні постійної комісії з питань освіти, культури, релігії обласної Ради. Відповідним обласним державним структурам доручено формувати в Устилузі культурно-мистецьку заповідну зону. Отже, невеличке містечко Устилуг може стати для волинян своєрідною музичною Меккою.

Волинська область.

Микола ГОРВАТ, «Голос України»

Втопити і тих, хто ще працює,

або Чому йде на дно м'ясопереробна галузь

***Берегівський** м'ясокомбінат — один з небагатьох в області, який ще випускає продукцію. Сировини катастрофічно не вистачає, і багато в чому виручає індивідуальний сектор, який реалізує підприємству майже 50 відсотків наявної яловичини. Цього досягли завдяки негайному розрахунку за здану худобу. Протягом 7 календарних днів здійснюють оплату і колективним господарствам. Тому в Берегове везуть тварин і з сусідніх Іршавського, Ужгородського, Виноградівського районів. Щомісяця тут в середньому приймають по 140 тонн яловичини. Проте й так виробничі потужності завантажені лише на 10 відсотків. Аби зберегти колектив, дирекція пішла на вимушений крок — половина трудівників працює один місяць, інша — наступний. Але це не вихід.*

Комбінат — відомий в області якісними ковбасними виробами. Але для них теж катастрофічно бракує сировини. Щоб тут якось протриматись на плаву, підприємство обмінює шкіри ВРХ на свинину: за кілограм першої чеські колеги дають 900 грам м'яса. Різко зросли останнім часом ціни на ковбасні спеції. Приміром, за кілограм сухого молока треба викласти 460 тисяч карбованців, а за екстракт духмяного перцю — 560. Незважаючи на це, вартість ковбас у трьох фірмових магазинах комбінату досить помірковaна й набагато нижча, ніж в інших регіонах України.

— Ми б і надалі якось викручувались, якби нам створили хоча б елементарні умови, — говорить директор підприємства Адальберт Баб'як. — А то доходить до абсурдів...

Так, колективу за одержану продукцію сьогодні боргують понад 16 мільярдів карбованців. Й невідомо, коли цю суму буде погашено. Але податки з неї та всіляку пеню підприємство повинно сплачувати... одразу. Планували закупити нову технологічну лінію для випуску ковбас, заощадили трохи валюти, а банк без будь-якого попередження — раз і зняв з рахунку 5 тисяч доларів. За податки і пеню з... боргів. Плакала тепер лінія...

Дошкульно б'є по виробництву хаотичне відключення електроенергії, від якого більше шкоди, ніж користі. Через відсутність сировини зовсім законсервована лінія переробки птиці, а берегівська філія Концівської птахофабрики боргує комбінату ще в цінах березня 1995 року 265 мільйонів карбованців.

Серед діючих у регіоні м'ясопереробних підприємств вигідно вирізняється і Мукачівський комбінат, який ось уже восьмий рік очолює Микола Шерегій. Сьогодні тут виготовляють понад 20 найменувань продукції. Причому відпускна ціна — найнижча в Україні. Так, кілограм відомої ковбаси «Одеська» коштує 436 тисяч карбованців, коли у «найдешевших» містах країни — Чернівцях та Тернополі — відповідно 566 та 581 тисяча. Це саме можна сказати й про інші вироби. Часто в 5 фірмових магазинах комбінату, щоб прискорити обіг коштів, не «накручують» на продукцію жодних відсотків.

Завдяки своїм торговим закладам підприємство, як і колеги з Берегового, теж розраховуються з індивідуальними здавальниками худоби одразу. Більше того, завозять худобу на комбінат своїм транспортом. Нові методи співпраці шукають і з колективними сільгоспвиробниками. Зокрема, підприємство кредитує майбутніх здавальників м'яса дешевшими... дизпальним та бензином. І більшість КСГП справно відпрацьовують борг. Але є й такі, що взяли пальне, а м'ясо поставити на нього «забули». Як і 30 фермерів, котрі не поспішають розраховуватися за одержані нафтопродукти.

Душать переробників високі ставки на кредити (понад 120 відсотків річних), які не так просто виросити.

— Чомусь банкіри охоче відстьобують значні суми на закупівлю алкогольних напоїв, пепсі-коли і т.д., й жоден з власної ініціативи не поспішає простягти руку фінансової допомоги товаровиробнику, — гірко констатує Микола Шерегій.

Утримується від цього й держава. Взяти хоча б процес приватизації. Згідно з чинними нормами, 51 відсоток акцій того ж Мукачівського м'ясокомбінату мають викупити товаровиробники. Але ті вичікують. По-перше, бо не мають грошей. По-друге, бо знають: через відсутність сировини підприємство й надалі буде неприбутковим. За такої ситуації, чому державі не дати виробнику пільговий кредит на придбання акцій строком хоча б на 3—4 роки. І щоб той розраховувався за нього не грошима, а продукцією, яка й через 5 літ буде мати попит. Інакше акції підуть на аукціон і невідомо до чиїх рук перейде підприємство. А так виграли б усі: й виробник з переробником, і споживач, і держава в цілому.

Таке враження, що зусилля зараз спрямовують не на те, щоб підтримати тих, хто ще якось утримується на плаву, а й їх пустити на дно.

Окремої розмови заслуговує проблема відсутності в Україні достатньої кількості свинини. Лише торік поголів'я свиней у державі скоротилося на 400 тисяч голів. І зрушень на краще не видно. В області вирощують свиней тепер у чотирьох радгоспах, об'єднаних в «Закарпатм'ясопром». На думку його голови Івана Фітаса, в умовах нестабільного забезпечення якісними кормами нарощування поголів'я недоцільне, оскільки йде виснаження свиноматок. Головне зараз — зберегти останніх. Але звідкіля взяти тоді таку вкрай необхідну сировину?

Частково напругу можна зняти б імпортуючи її з сусідніх держав, скажімо, Угорщини, Словаччини, Австрії тощо, де відпускні ціни на свинину досить помірковані. Держава й тут створює перепони, встановивши на цей товар 30-відсоткове ввізне мито.

— Але ж я доставлятиму сировину не для перепродажу, а для дальшої переробки, щоб нагодувати наших громадян порівняно дешевою м'ясною продукцією, — доводить Микола Шерегій.

Та мукачівського директора, як і багатьох інших його колег, у Києві не чують.

Закарпатська область.

Віктор СКРИПНИК, «Голос України»

БІЛЯ РОЗБИТОГО ЯЙЦЯ

***Того** дня директор Ямпільської птахофабрики Леонід Чорній перебував у об'єднанні у справах. Телефонний дзвінок з фабрики здивував. Збуджений секретар з приймальні повідомив, що на фабрику прибули судовиконавці у супроводі декількох чоловік і запропонували всім працюючим звільнити приміщення.*

Птахофабрика — специфічне виробництво. Доступ на її територію можливий лише з дозволу ветеринарної служби. Непрохані гості такого дозволу не мали. Але в даному разі мова про інше — ухвала суду вимагала накладення арешту на майно фабрики (судовиконавці тому і з'явилися, щоб опломбувати приміщення). У другому пункті рішення йшлося про заборону продовжувати приватизацію — до того моменту колектив уже передав документи у Фонд держмайна. Втім, про яку приватизацію могла йтися мова, коли тим самим рішенням суду підприємство переходило у власність зовсім іншого господаря.

На щастя для колективу, поперва обійшлося. У гостей вистачило розуму не застосовувати силу і вони, зрештою, залишили фабрику. Щоправда, ненадовго.

Що трапилося в Ямполі?

Місцева птахофабрика (її повна назва — міжгосподарське об'єднання з птахівництва) створювалася, як заведено говорити, ускладнчину. Господарствам району набридло рахувати збитки — у жодному з колгоспів галузь не була рентабельна. Тому керівники охоче пристали на пропозицію створити міжгосподарське підприємство, на якому зосередити виробництво яєць. Одні господарства передали для цього кошти, інші — надали виробничі приміщення.

Збудували адмінприміщення. Підпорядкували інкубаційну станцію, розташовану в райцентрі. Залишалося чекати на золоті яєчка: передбачали, що фабрика «тягтиме» районний план з виробництва яєць. Але за відсутності збалансованих кормів, необхідного обладнання, зрештою належної селекції та ветеринарії досягти мети не вдалося. Ті, хто створював нове підприємство, опинилися, образно кажучи, біля розбитого яйця. Вихід із ситуації напрошувався сам по собі — передати фабрику до рук держави, у власність обласного ВО «Вінницяптахопром». Слід зауважити, що передавання здійснювалося за погодженням усіх зацікавлених сторін. Є на те відповідні рішення й органів державної влади.

А через сім років з'явився позов до арбітражного суду. З ним звернулося господарство «Україна» села Дзигівка, на чий території розташовано основні корпуси фабрики.

Вимагали, щоб ВО «Вінницяптахопром» повернуло майно фабрики (читай фабрику) у власність місцевого колгоспу. І суд... задовольнив позов. Ось тільки судовиконавці ніяк не поставлять останню крапку.

Генеральний директор об'єднання Сергій Окаевич не приховував свого невдоволення. «Ця справа, — збуджено каже він, — не варта, даруйте на слові, й виїденого яйця». І все пояснює зведенням особистих рахунків голови Ямпільської районної Ради з директором фабрики.

В об'єднанні — 16 фабрик. Це понад мільйон несучок... За словами Сергія Окаєвича, ямпільська фабрика з поголів'ям у сорок тисяч погоди не робить. Справа в іншому: чи доцільно руйнувати справу своїх рук, гребувати вузькою спеціалізацією, селекцією, ветеринарією, врешті-решт коштами, які вкладено в розвиток птахофабрики?!

У справу мала втрутитися облдержадміністрація. Перший заступник глави облдержадміністрації Леонід Бойко запевнив, що найближчим часом буде створено комісію, яка займеться детальним вивченням справи. Щодо зведення рахунків із директором фабрики, про що згадувалося раніше, Леонід Васильович такої думки: «У мене нема конкретних фактів з цього приводу. Але під час розмови з керівником райдержадміністрації відчув: він — на боці господарства. Колгоспники, за його словами, порушили питання про повернення фабрики у їхню власність, і він не може йти проти людей».

Вінницька область.

P.S. Генеральна прокуратура тимчасово зупинила виконання рішення Вінницького арбітражного суду і звернулася з поданням до Вищого Арбітражного суду про його скасування. Тим часом з Ямполя повідомили: судовиконавці райнарсуду з «групою підтримки» ввечері зірвали замки з гаражних приміщень і перегнали техніку, що належить птахофабриці, на територію колгоспу. Опломбували бухгалтерські сейфи...

Микола ІВАНЧЕНКО, журналіст

Караул: вимираємо!

***Нещодавно** скінчив життя самогубством — вистрибнув з дев'ятого поверху — сорокарічний чоловік, батьків якого я добре знаю. «Натерпівся бідолаха з тих пір, як повернувся з Чорнобиля, — сказала мені його мати. — Але на Бога гнів не тримаю: це для сина краще, ніж жити так, як він». А я подумав, що вже й інший Чорнобиль нищить людей. Газетна хроніка систематично сповіщає, що когось зарізали, когось убили, когось замордували. Увечері страшно вийти з дому.*

Зустрічаю днями давнього приятеля: у нього горе — безвісти пропав молодший брат. «Не знайшовся?» — запитую. «Ні, — відповідає. — А знайдуть, то і не відаю, за які гроші ховатимемо».

Маю напохваті медично-демографічну статистику, зібрану в одній з областей України, не суттєво, в якій саме, бо вона для всіх регіонів типова. У 1990 — 1991 роках вперше за багато літ смертність перевищила народжуваність. На тисячу чоловік 1993 року померло 14,3 чоловіка, 1994-го — 15, 1995-го — 15,8.

А народилося, відповідно, 1993 року 10,1, 1994-го — 9,2, 1995-го — 8,6. Про падіння народжуваності говорю не випадково. В одному пологовому будинку мені сказали: «А ви хоч знаєте, хто сьогодні народжує?..». Сім'ї, які планували б і чекали немовлят з нетерпінням, все менше і менше.

Так званий природний приріст чисельності населення уже давно з мінусом, котрий небезпечно подовжується. В області, про яку йдеться, торік померло 61304 чол., що майже вдвічі більше, ніж помирало у 80-тих.

Нарешті, може, найстрашніша статистика: 1993-го року в області 1073 чоловіки покінчили життя самогубством, 1994-го таких осіб було 1144, 1995- го — 1176. Чому люди позбавляють себе права жити? Певно, не від хорошого життя.

Воднораз, якщо у тому ж таки 1993-му році 639 вбивств і насильних смертей викликали шок, тепер ці цифри сприймають як звичні. Щодо останніх показників, медики порадили звернути увагу ще й на таке: факт вбивства у нас юридично фіксують лише тоді, коли людина гине на місці злочину чи трагічного випадку. Якщо ж травмований або покалічений помирає, скажімо, через годину — це кваліфікують як смерть від нещасного випадку або травми. Так-от, таких смертей минулого року зареєстровано на півтори тисячі більше, ніж 1993-го. Повторюю, область не називаю зумисне, бо ситуація — типова.

Медики авторитетно твердять, що останнім часом стрімко зросла смертність і від інфарктів та серцевої недостатності. Ріст фатальних наслідків від кишково-шлункових захворювань вочевидь пояснюється погіршенням харчування населення. Медикам відомі випадки тяжких захворювань якщо не від голоду, то від недоїдання.

Перебіг ринкових реформ в Україні можна тлумачити по-різному. Але істина полягає в тому, що держава, яка відмовляє власному народові у праві на життя, на нормальне існування, хвора на серцеву недостатність. І невідомо, скільки ще чекати лікаря.

ДАРЕМНО Аліна Євгенівна Четверткова стверджує сьогодні, нібито ніколи не думала, що через десять років їй доведеться доводити свою причетність до ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та правомірність отримання статусу ліквідатора 2-ї, а згодом 1-ї категорії як інваліда-«чорнобильця». Судячи із зібраних нею документів, а також (за власним твердженням Четверткової) диктофонним записам, що є у неї, розмов службових осіб (вона вела їх приховано), до рішучого бою Аліна Євгенівна готувалася заздалегідь і старанно.

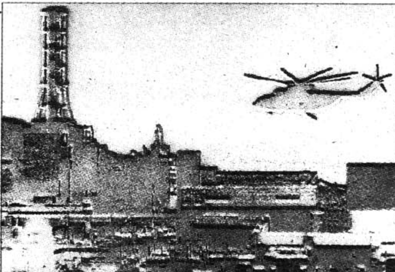

Віктор КОРОБКОВ, журналіст

ІНВАЛІДОМ НЕ ВИЗНАЛИ...

Час його настав, коли А. Четверткова — пенсіонер та інвалід Чорнобиля — вирішила взяти участь у конкурсі на заміщення посади начальника одного з управлінь Київської міської держадміністрації. Розуміючи, що члени конкурсної комісії мають право поцікавитися, чи дасть змогу інваліду стан здоров'я виконувати сповна відповідальні службові обов'язки, А. Четверткова попередньо подала заяву про зняття з неї інвалідності. Згідно з актом Київської міської спеціалізованої радіологічної медико-соціальної експертної комісії (МСЕК) № 18 від 19.03.96 р., інвалідом її «не визнали».

Випадок унікальний, як зазначив голова Київської міжвідомчої ради з установлення причинного зв'язку захворювань з роботами, пов'язаними з ліквідацією наслідків аварії на ЧАЕС професор Л. Кіндзельський. І це підтверджує наявна у професора статистика: на жаль, з часом захворювання «чорнобильців» прогресують, категорії інвалідності підвищуються, люди помирають. Тож порадіємо за Аліну Євгенівну, якщо лише через три роки їй вдалося зняти 2-гу групу інвалідності, встановлену раніше обласною МСЕК (акт огляду № 12814 від 8.04.93 р.) безстроково.

Щоправда, сьогодні Аліна Євгенівна збирається, як вона сказала, оскаржити рішення про зняття з неї інвалідності в зв'язку з тим, що її начебто «змусили» піти на цей крок у ході конкурсу.

Хоч би як там було, привід до уважнішого розгляду її причетності до ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС Четверткова дала сама. Вже після цього 26.03.96 р. комісія при Мінчорнобилі України з розв'язання спірних питань, пов'язаних з визнанням статусу осіб, які брали участь у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС (протокол № 134), прийняла рішення вважати видання А. Четвертковій посвідчення інваліда 2-ї та 1-ї категорії «безпідставним у зв'язку з тим, що документи не підтверджують безпосередньої участі в роботах, пов'язаних з ліквідацією наслідків аварії на ЧАЕС у зоні відчуження». Відповідно до постанови Кабінету міністрів України, рішення цієї комісії остаточне.

Тут, мабуть, доречно буде поінформувати, що свого часу Аліна Євгенівна очолювала відділ пільг і компенсацій управління захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС Київської держадміністрації. У коло її службових обов'язків, як свідчить начальник цього управління, входило й проведення експертизи поданих киянами документів, прийняття за ними рішень про видання «чорнобильських» посвідчень тієї чи тієї категорії. Як сталося, що в неї — скажемо так, професіонала-фахівця — власні документи виявилися непереконливі?

Переді мною документи: копії командировочного посвідчення до Чорнобиля на період з 28.04.86 р. по 1.05.86 р. (№ 108 від 27.04.86 р.) і довідка (від 21.06.93 р., б/н) про заробіток за цей період для нарахування пенсії, видані А. Четвертковій Київським обласним управлінням охорони здоров'я (у 1986 р. — відділом).

Заступник начальника управління О. Алексєєнко не зміг підтвердити або оскаржити факт видання розпорядження про відрядження. Мовляв, термін зберігання відповідних документів закінчився. На запитання про запис у книзі наказів він розвів руками: звідки, адже вона в цей час працювала у військовому госпіталі — там і шукати треба. Довідка для нарахування пенсії, за словами Олександра Олександровича, «по бухгалтерії обласного управління охорони здоров'я не значиться».

Разом з працівниками військового госпіталю ми переконалися: наказів про відрядження А. Четверткової до Чорнобиля або до обласного відділу охорони здоров'я не видавали. Нарівні з іншими їй було протабельовано за основним місцем роботи, за загальною відомістю отримувала зарплату. А наказ № 270, на який посилається Аліна Євгенівна, від 1.08.86 р., свідчить лише про виплату їй 23-відсоткової надбавки з наданням медичної допомоги постраждалим «чорнобильцям» безпосередньо в госпіталі, в Києві (довідка № 16 від 13.01.94 р., лист начальника госпіталю № 267 від 20.03.96 р.).

У цьому самому листі зазначено: «Наказів про направлення Четверткової А.Є. до зони відчуження у вищевказаний період у госпіталі не видавали». Це саме підтверджує голова повноважної комісії Генерального штабу Збройних сил України (лист № 115/5/985 від 20.03.96 р.).

Тепер про маршрутний лист, виданий А. Четвертковій обласним відділом охорони здоров'я 20.12.90 р. (№ 4-104). У ньому розписано час, місце й характер роботи (в тому числі, «допомога в організації евакуації цивільного населення») А. Четверткової у відрядженні. Є тут і робота в «Чорнобилі-2» — закритій військовій частині — у період з 28 по 30.04.86 р. Читаємо відповідь з цього приводу колишнього командира «Чорнобиля-2» від 22.03.96 р., де сказано, що «до 30.04.86 р., тобто до переїзду в містечко об'єкта «Чорнобиль-2» представників урядової комісії.., ніякі особи інших організацій містечко «Чорнобиль-2» в робочому порядку не відвідували. **Сім'ї військовослужбовців (жінки й діти) було евакуйовано о 21 год. 30 хв. 27.04.86 р.»** (підкреслено мною. — В.К.). Зрозуміло, до урядової комісії Аліна Євгенівна не входила.

Можна було б продовжити аналіз поданих А. Четвертковою документів, та чи варто? Результати будуть аналогічні.

І ось що дивно: схоже, сьогодні Аліну Євгенівну найбільше хвилює питання — чому це її почали перевіряти ще раз, коли вона подала заявку на заміщення посади начальника управління захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС Київської держадміністрації? У той час, коли в Києві половина «чорнобильців» не має права на відповідну категорію! (Зазначимо в дужках, за станом на 1 квітня ц.р., по Києву офіційно значилося 98.354 «чорнобильців», отож Аліна Євгенівна звинуватила в нечесності 49.177 чоловік). Утім, мабуть, їй видніше. Адже дозволи на видання посвідчень візувала й вона. До речі, сліди чималої кількості сумнівних документів ведуть до вельми «високих» службових кабінетів, до родичів і друзів Четверткової. Зараз їх перевіряють. Автора цієї публікації ознайомили з деякими матеріалами. Достатньо там того, що йде наперекір законодавству...

Я зателефонував А. Четвертковій додому, щоб домовитися про зустріч. У неї був «високий тиск і виражений невроз». Отож розмовляти вона була не в змозі. Я попросив призначити орієнтовний строк, коли їй можна буде зателефонувати. Відповіді не було.

Проте не минуло й хвилини, як пролунав телефонний дзвінок. З'ясувалося, що домашній телефон Аліни Євгенівни обладнано АОНом. Телефонувала, звісно, вона. Скажу відверто, після розмови, що тривала більш як годину, лікаря треба було викликати для мене. Телефонна трубка скаржилася, звинувачувала, погрожувала...

Тезисно: А. Четверткову переслідують за правду, але вона ще звернеться до «прокуратури й вище» (куди саме — не уточнила). Навкруги так багато несправедливості (саме тут дісталося і киянам-«чорнобильцям», і її колишнім колегам з чорнобильського управління), а зводять рахунки тільки з нею. А пільгами вона взагалі ніякими не користується. Що — гроші? Та це копійки! (Довідка, отримана в Подільському соцзабезі, свідчить, приміром, що за березень ц.р. А. Четвертковій як інваліду-«чорнобильцю» було нараховано такі «копійки»: «чорнобильська» пенсія — 13 млн. 125 тис. + 8 млн. компенсації за продукти харчування + 1 млн. до свята 8 березня = 22 млн. 125 тис. Компенсація за автомобіль, що їй належить, за перше півріччя ц.р. становить 6 млн. купонів. Щороку отримує вона й грошову компенсацію для самостійного санаторно-курортного лікування. Крім того, під час визначення інвалідності їй було виплачено одноразову компенсацію розміром 45 мінімальних заробітних плат). Зазначимо, що на пенсію в 44 роки Аліна Євгенівна пішла, скориставшись правами «чорнобильця». Ну а пільги щодо оплати комунальних послуг, телефону, транспорту та багато інших — це вже дрібниці, про них і згадувати соромно. Напрошується запитання: якщо А. Четверткову позбавлено статусу «чорнобильця» 2-ї і 1-ї категорій, чи збирається вона повертати державі незаконно отримані гроші за весь період користування пільгами? І це вже будуть не ті «копієчки». Тим більше, скільки справжніх «чорнобильців» не можуть по півроку й більше отримати належні їм дотації саме з тієї причини, що у держави немає грошей.

Появу на світ свого командировочного посвідчення (до речі, не завіреного печаткою установи, що видала його) А. Четверткова пояснює тим, що виписати його в тій складній обстановці не встигли. І їй довелося на чистому бланку ставити в Чорнобилі печатки «прибув», «вибув», а потім, уже «заднім числом», оформляти в обласному управлінні охорони здоров'я для звіту перед начальством у госпіталі, де вона працювала, — адже там все одно відрядження не оплатять. Постає відразу два запитання: звідки на відрядженні з'явилися реєстраційний номер і дата видання, якщо по жодній книзі обліку їх не проведено, і звідки довідка обласного управління охорони здоров'я для нарахування пенсії з 28.04.86 р. — 1.05.86 р., якщо гроші не виплачено і «у бухгалтерії обласного управління охорони здоров'я вона не значиться»? **«Я попросила дівчат, і вони вписали». Просто свята наївність!.. Я запитав, чи збирається Аліна Євгенівна здавати посвідчення «чорнобильця» 1-ї категорії? Відповідь: «А його у мене вкрали». — «Коли?» — «Що коли? Ох, не ловіть на слові. Я цього не казала. І взагалі відповідатиму на запитання тільки в суді. Куди запрошу свідків — є ще чесні люди». — «Давайте я з ними зустрінуся, порозмовляю». — «Не хочу, щоб людей переслідували»...**

Ось у такому дусі — більш як годину.

Уже вночі у мене в квартирі пролунав дзвінок. Це була Аліна Євгенівна.

Повідомлення було коротке: побувала у юристів і в «органах», яким передала записану на плівку нашу з нею телефонну розмову. «Отож ми ще зустрінемося в іншому місці», — запевнила вона мене...

І що після цього робити? Признаюся, я, було, сумнівався: писати чи не писати матеріал — усе ж таки людина тяжко хвора (хоча це не завадило хворій, судячи з її розповіді, буквально за дві години об'їхати мало не пів-Києва і скрізь добитися прийому). По-людськи я розумію Аліну Євгенівну: у неї тепер немає виходу і вона боротиметься до кінця. Сама себе позбавила чималих «чорнобильських» пільг.

Не залишила А. Четверткова вибору й мені: не напишу матеріал — отже змогла-таки Аліна Євгенівна залякати журналіста, поставити його на місце. Раніше у неї таке виходило...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

Золота рукавичка з Миколаєва

Ми вже повідомляли про блискучу перемогу українського спортсмена, вихованця миколаївського боксу Сергія Девакова (напівлегка вагова категорія) на рингу Київського цирку, де він зустрівся з представником Домініканської Республіки, на той час чемпіоном світу за версією IBO, Луїсом Антоніо Гузманом.

За регламентом чемпіонський бій мав тривати дванадцять раундів. Але в Девакова була така величезна перевага, що після восьмої трихвилинки його суперник, якого Сергій «начастував» силою-силенною потужних ударів, відмовився від подальшої боротьби. Технічний нокаут!

Раділи, звичайно, всі: і наші славні чемпіони маріуполець Олександр Гуров (перший номер у світовому рейтингу в серії WBC у важкій категорії, дворазовий чемпіон Європи) та чемпіон світу (версія WBO), киянин Андрій Синепупов. Вони кинулися на ринг, щоб обійняти товариша по команді Ліги професіонального боксу України. А найбільше радів за переможця президент цієї організації, відомий тренер Михайло Зав'ялов. Золотий пояс чемпіона світу Сергієві Девакову вручив президент IBO Глен Кар'єр (Канада). Це, як кажуть, був гімн свята, його фінал. А до цього сталося теж багато цікавого. Титул чемпіона України серед професіоналів у бою проти львів'янина Михайла Стахніва відстояв Андрій Іванченко з Києва (50,802 кг). У рейтингових боях Віктор Фесечко з Кіровограда (66,678) технічним нокаутом виграв у москвича Лері Дзендіаурі, а киянин Рахім Менгалієв (58,968) — у француза Паскаля Раго — 3:0.

Нарешті, лише протягом трьох раундів чинив опір 32-річному дніпропетровцеві Юрію Єлистратову (суперважка вагова категорія) на десять років молодший росіянин Микола Гайтанов з міста Стерлітамака. Перемога українця — технічним нокаутом.

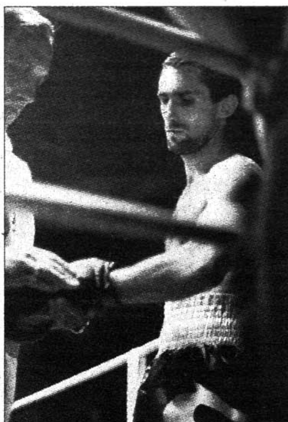

До речі, вже 7 червня в Ньюкаслі (Великобританія) Єлистратов змагатиметься за звання найсильнішого у світі (версія WBO) з шотландським атлетом Скоттом Уелчем.

На знімках: у центрі уваги — Сергій Деваков.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Теніс

Віктор КОНОНЕНКО:

«Виховуватимемо патріотів»

У Києві, на кортах «Динамо», завершився перший міжнародний юнацький турнір з тенісу «ВікотекКап», який відбувався під егідою Європейської тенісної асоціації (ЄТА). Участь у ньому брали 16-річні і молодші спортсмени з Грузії, Молдови, Білорусі, Росії, Словаччини, Югославії та України.

У фіналі мінчанка Олена Яришко виграла у киянки Олени Жирнової — 7:6 (7:5), 6:1. У турнірі хлопчиків Євген Плугарєв, який, до речі, встиг зіграти за національну збірну Молдови у розіграші Кубка Девіса (!), у вирішальному матчі легко взяв гору над мінчанином Віталієм Швецем — 6:2, 6:2. І все ж таки Віталій став переможцем київського турніру: разом із земляком Василем Фоменком у парному розряді. Білоруський дует виграв у молдавського (Роман Барванов — Євген Плугарєв) — 6:4, 6:4.

У змаганні дівочих пар киянки Жирнова та Настя Пономаренко переграли білоруську пару Олену Яришко — Наталю Студену — 6:0, 2:6, 6:4.

Переможці та призери отримали чудові подарунки: радіоапаратуру від генерального спонсора турніру — фірми «Вікотек», спортивний одяг — від фірми «ПроКЕННЕКС».

—Турнір, на думку багатьох, був вдалим, — каже генеральний менеджер торговельної фірми «Вікотек» Віктор Кононенко. — Разом із директором цього змагання Сергієм Коноваленком ми здобули неоціненний досвід. Скажу по секрету, що почали вже готуватися до наступного турніру, який відбудеться наступного року і в значно зручніші терміни. Скажімо, в червні, коли молодь завершить заняття в навчальних закладах і піде на канікули.

Звичайно, подбаємо про ще ліпшу організацію змагання, про найкращі умови для учасників та уболівальників. Обов'язково виготовимо великі і красиві кубки для переможців, а ще — вдосталь сувенірної продукції. Плануємо паралельно з поєдинками юніорів провести турнір журналістів або бізнесменів.

Було б здорово, якби на «Вікотек-Кап» завітав хтось із керівників держави. Це надало б змаганням більшої ваги. Дуже хотілося б, щоб на наших турнірах виховувалися не тільки класні тенісисти, а й справжні патріоти України.

І остання інформація. Українська федерація тенісу клопотатиметься перед ЄТФ про надання турнірові «Вікотек-Кап» статусу офіційного, який приносив би учасникам рейтингові очки...

Василь ВАБУХ, «Голос України»

СВІТОВЕ ДОСЯГНЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ЮРИСТА

У Туреччині відбувся представницький міжнародний турнір зі стрільби з лука «Золота стріла», в якому взяли участь національні збірні 26 країн. Ці змагання стали серйозною перевіркою сил найкращих лучників планети перед Олімпійськими іграми в Атланті.

Напрочуд вдало виступила перший номер збірної України, майстер спорту міжнародного класу, студентка юридичного факультету Чернівецького держуніверситету імені Юрія Федьковича Ліна Герасименко. На 70-метровій дистанції вона встановила світове досягнення, вибивши 341 очко, що на одне перевищує попередній рекорд спортсменки з Південної Кореї.

Виховав зірку світового класу заслужений тренер України чернівчанин Анатолій Єгоров.

Віталій МАКСЮТЕНКО, «Голос України»

На призи уславленого скорохода

Його ім'я викарбуване на меморіальних дошках у Римі, Токіо, Мехіко, Мюнхені. Спортивне довголіття цього чоловіка унікальне. Він брав участь у п'яти Олімпійських іграх, — володар двох золотих, срібної та бронзової медалей.

Видатному спортсменові із Сум, заслуженому майстрові спорту, заслуженому тренерові України Володимирові Голубничому виповнюється 60.

Відзначаючи його особистий внесок у розвиток олімпійського руху, Міжнародна федерація легкої атлетики включила до свого календаря змагання зі спортивної ходьби на призи українського скорохода. Вони проходитимуть у Сумах щороку.

Футбол

ПРОГНОЗИ, ПІДРАХУНКИ, ВЕРСІЇ

Їх сьогодні вистачає в болільницькому середовищі, коли мова заходить про фінальний матч Кубка країни з футболу. Переважна більшість заздалегідь віддає перемогу іменитим киянам, які сьогодні безперечні лідери українського футболу. Але кубкові змагання тим-то й прекрасні, що часто-густо дарують несподіванки. Саме на них і сподіваються прихильники вінничан.

Вихід «Ниви» до фіналу — велике свято не тільки для керівництва Вінниці та області, а насамперед для сотень тисяч прихильників команди. Так вважає один з найсильніших і найдосвідченіших у складі цього клубу Леонід Гайдаржі. Матч для нього та його товаришів по команді стане чи не найголовнішою подією у футбольному житті.

—Мало хто вірив у нашу перемогу над «Шахтарем» у півфіналі, — каже він. — Але це вже реальність. Якщо вже заслужили право зіграти в фіналі на головному стадіоні країни, то неодмінно дуже старатимемося, боротимемося за кожний м'яч. Адже на нас дивитиметься вся Україна.

А начальник команди вінничан Ігор Гатаулін дуже вірить у воротаря Володимира Циткіна, який у зустрічі з донецьким клубом парирував три пенальті! До речі, і Володимир, і головний тренер «Ниви» Сергій Морозов — кияни. А вдома, як кажуть, і стіни допомагають.

Динамівці — відомі максималісти. Їм добре знайомі схеми і плани здобуття дубля. Вони вже вигравали в одному сезоні і чемпіонат, і Кубок. І цього разу іншої мети перед собою не ставлять. Що цілком реально. Адже всі футболісти цієї чудової команди сьогодні перебувають у відмінній формі. Одужав після травм Віктор Леоненко, разом із Андрієм Шевченком вони здатні пробити будь-яку оборону. До того ж, Леоненко знає, як підбирати ключі до воріт суперника по кубковому фіналу. Він це вже робив кілька років тому у поєдинку проти львівських «Карпат».

Шкода тільки, що не набув ще потрібних кондицій після операції Юрій Калитвинцев, улюбленець усієї футбольної України. Але поспішати не слід. Талановитий виконавець у нинішньому році ще матиме вдосталь роботи і в динамівських справах, і в звитягах національної збірної.

Футболісти «Динамо», тренери, керівники клубу дуже радіють, що останнім часом на їхні матчі збирається дедалі більше глядачів. А це, погодьтеся, хороша прикмета. Сподіватимемося, що й завтра на трибунах національного спорткомплексу «Олімпійський» (така тепер назва Республіканського стадіону) збереться багато людей. Свисток про початок фінального матчу рівно о 17.00 дасть арбітр ФІФА із Сімферополя Василь Мельничук.

***

У ряді європейських країн уже визначилися володарі національних кубків: Росія. «Локомотив» — «Спартак» (Москва) — 3:2. Нідерланди. «Ейндховен» — «Спарта» — 5:2. Італія. «Фіорентина» — «Аталанта» — 1:0 і 2:0. Португалія. «Бенфіка» — «Спортинг» — 3:1. Шотландія. «Рейнджерс» — «Хартс» —5:1.

На знімку: епізод з недавнього матчу чемпіонату України між київським «Динамо» і вінницькою «Нивою».

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Інформація про третю емісію акцій

акціонерного банку обслуговування Чорнобильської програми «ВІТЧИЗНА»

ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМІТЕНТА

Акціонерний банк обслуговування Чорнобильської програми «ВІТЧИЗНА» (скорочена назва : Банк «ВІТЧИЗНА») — зареєстрований Національним банком України 18 березня 1994 року. Реєстраційний номер 239. Банк є правонаступником Акціонерного комерційного банку «КОРН».

Місцезнаходження Банку : 252151, м. Київ, вул. Волинська, 65.

Банк «ВІТЧИЗНА» має ліцензію Національного банку України № 117 від 5 травня 1996 року на здійснення операцій з валютними цінностями, дозвіл Міністерства фінансів України № 148 від 5 травня 1996 р. на здійснення діяльності як депозитарію інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії.

Контролюючими органами банку є національний банк України та податкова інспекція Залізничного району . Поточну діяльність Банку «ВІТЧИЗНА» здійснює Правління банку. Голова Правління Банку «ВІТЧИЗНА» Плескач Анатолій Іванович, 1953 року народження , освіта вища, економіст, закінчив у 1981 році Київський інститут народного господарства. На керівних посадах в банківській сфері працює з серпня 1992 року.

Головний бухгалтер банку Столяров Олег Борисович, 1965 року народження, освіта вища, економіст, у 1992 році закінчив Київський інститут народного господарства. Загальний банківський стаж складає 3 роки 9 місяців.

Кількість працівників Банку «ВІТЧИЗНА» становить 27 чоловік. Банк «ВІТЧИЗНА» є членом Асоціації комерційних банків України.

ДІЛОВА АКТИВНІСТЬ

Метою створення і діяльності банку є отримання прибутку через ефективне використання власних та залучених коштів для надання банківських послуг суб'єктам господарської діяльності з метою забезпечення виплати дивідендів акціонерам Банку та розвитку банківської справи. Основним завданням Акціонерного банку обслуговування чорнобильської програми «ВІТЧИЗНА» є обслуговування бюджетного та позабюджетного фінансування, спрямованого на проведення робіт і заходів, пов'язаних з реалізацією Національної програми України по ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи , а також сприяння економічному розвитку та зміцненню фінансового стану підприємств та організацій, що беруть участь у реалізації цієї програми.

Банк «ВІТЧИЗНА» є акціонерним товариством відкритого типу, яке у процесі акумулювання та використання грошових коштів здійснює касове та розрахункове обслуговування підприємств, організацій та фізичних осіб, а також проводить аналіз господарської діяльності та фінансового стану клієнтів. Банк згідно з Законом України «Про банки та банківську діяльність» працює з метою отримання прибутку, достатнього для виплати дивідендів акціонерам, ведення банківської справи відповідно до принципів госпрозрахунку, самофінансування та самоокупності.

Аудиторську перевірку бухгалтерської та фінансової звітності проводила аудиторська фірма «ЗОВНІШІНФОРМАУДИТ».

ДАНІ ПРО ТРЕТЮ ЕМІСІЮ

Рішення про випуск акцій прийняте загальними зборами акціонерів Банку «ВІТЧИЗНА» 19 квітня 1996 року. Дане рішення оформлене протоколом № 2 від 19.04.96 рр. Метою використання фінансових ресурсів, залучених в результаті емісії, є збільшення обсягів активних операцій Банку, вкладання коштів в ефективні і надійні фінансові проекти, розвиток банку. Загальна сума емісії складає 250 (двісті п'ятдесят) мільярдів українських карбованців, з яких 110 (сто десять) мільярдів українських карбованців — сплачений статутний фонд закритого акціонерного товариства, поділений на 110 (сто десять) тисяч простих іменних акцій номінальною вартістю 1,0 (один) мільйон українських карбованців кожна, що належать заміні на акції даного випуску, та 140 (сто сорок) мільярдів українських карбованців, поділені на 140 (сто сорок) тисяч простих іменних акцій номінальною вартістю 1,0 (один) мільйон українських карбованців кожна — для відкритого продажу.

Вид та категорія цінних паперів — прості іменні акції акціонерного товариства. Випуск акцій на пред'явника та привілейованих акцій не передбачається. Права власників акцій регламентуються згідно з чинним законодавством і полягають:

— у праві на частину прибутку (дивіденди);
— у праві брати участь в управлінні Банком;
— у праві голосу пропорційно кількості акцій (1 акція — один голос);
— у праві на частину майна в разі ліквідації Банку.

Умови розпорядження акціями:

— після повної сплати акціонером всієї кількості акцій, які він передплатив, дані про нього заносяться в реєстр власників у вигляді записів в електронних базах даних;

— на вимогу власника іменних акцій або особи, яка діє за його дорученням, буде видана в п'ятиденний строк виписка з реєстру власників іменних акцій;

— права та обов'язки Банку щодо акцій виникають з моменту передачі її Банком або його уповноваженою особою одержувачу (покупцю) чи його уповноваженій особі;

— право розпоряджатися акціями третього випуску надається тільки після їх державної реєстрації;

— акція є неподільною. У разі, коли одна й та сама акція належить кільком особам, усі вони визначаються одним власником і можуть здійснювати свої права через одного з них або через спільного представника;

— правонаступництво (спадкоємство) акцій здійснюється відповідно до цивільного законодавства України;

— акціонер повинен своєчасно повідомити реєстратору банку про зміну свого місця проживання та про передачу права власності на акцію іншій особі.

Випуск акцій передбачається провести однією серією — А-03, де : А — прості іменні акції; 03 — номер емісії.

Термін передплати на акції — з 30 червня 1996 року до 30 грудня 1996 року. Продаж акцій відбуватиметься за адресою: 252151, м. Київ, вул. Волинська, 65.

У випадку, якщо до 30 грудня 1996 року 60 відсотків акцій не буде розміщено серед акціонерів, передплата вважатиметься такою, що не відбулася. Особам, які передплатили акції, будуть повернені внесені ними суми не пізніш як через 30 днів.

Дані про отримання доходів по цінних паперах:

а) розмір дивідендів по простих іменних акціях визначають загальні збори акціонерів за підсумками кожного фінансового року;

б) виплата дивідендів відбувається за місцем знаходження банку;

в) виплата дивідендів відбувається один раз на рік не пізніше 45 днів після Загальних зборів акціонерів або в іншому порядку, передбаченому чинним законодавством.

Передплатниками простих іменних акцій можуть бути юридичні та фізичні особи. Акції можуть бути оплачені повністю або частково. У випадку часткової оплати передплатник повинен сплатити тридцять відсотків вартості акцій, які він передплатив. Сума , що залишилася, повинна бути сплачена протягом шести місяців. Для підтвердження часткової оплати акцій передплатнику видається тимчасове свідоцтво, підписане Головою правління та головним бухгалтером Банку. Засновники мають переважне право на придбання акцій, що випускаються банком пропорційно їх часткам у статутному фонді.

ДАНІ ПРО ПОПЕРЕДНІ ЕМІСІЇ

Попередньо було проведено дві емісії акцій Банку.

Загальна сума першої емісії склала 5,0 (п'ять) мільярдів українських карбованців , поділених на п'ять тисяч простих іменних акцій номінальною вартістю 1,0 (один) мільйон українських карбованців кожна (свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 594/1/95 від 25 грудня 1995 року).

Загальна сума другої емісії склала 110 (сто десять) мільярдів українських карбованців, поділених на 110 (сто десять) тисяч простих іменних акцій номінальною вартістю 1,0 (один) мільйон українських карбованців кожна , з яких 105 (сто п'ять) мільярдів українських карбованців — обсяг додаткової емісії, 5,0 (п'ять) мільярдів українських карбованців — заміна акцій, випущених в ході першої емісії (свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 115/1/96 від 28 лютого 1996 року).

ФАКТОРИ РИЗИКУ

Факторами ризику, які можуть впливати на діяльність Банку є:

— погіршення економічного стану в Україні внаслідок непослідовності заходів, до яких вдаються у сфері економічних реформ законодавчі та виконавчі органи влади;

— неефективність заходів, що проводяться Урядом в галузі роздержавлення та приватизації;

— зміна податкової політики в бік збільшення ставок оподаткування комерційних банків;

— високий рівень інфляційних процесів.

З метою нейтралізації цих факторів Банк «ВІТЧИЗНА» вкладає кошти в цінні папери, нерухомість , розвиток основних фондів банку та в перспективні галузі економіки України.

ІНШІ ДАНІ

На час прийняття рішення про випуск акцій банк не має простроченої заборгованості перед кредиторами та по платежах до бюджету.

На час прийняття рішення щодо випуску акцій Банк не є власником акцій інших банків, а також не має серед своїх акціонерів інші банки.

Банк не має і не мав адміністративних та економічних санкцій з боку органів державного управління, суду, арбітражного або третейського суду.

Голова Правління А. І. Плескач.

Баланс Акціонерного банку обслуговування Чорнобильської програми «ВІТЧИЗНА» станом на 01.04.96 р.

№ п/п	АКТИВ	
	Статті балансу	Сума в млн. крб.
1.	Каса та кореспондентський рахунок в НБУ	6910
2.	Кредити, видані банком, всього:	58075
	а) короткострокові	44279
	б) довгострокові	13796
3.	Міжбанківський кредит	68000
4.	Цінні папери, паї, акції, придбані банком	79583
5.	Основні засоби та капітальні вкладення	9981
6.	Дебітори	8200
7.	Інші активи, у т. ч.:	13957
	а) відвернені кошти за рахунок прибутку, у т. ч.:	13900
	— 1995 рік	6714
	— 1-й квартал 1996 року	7186
	б) витрати майбутніх періодів	57
8.	Збитки	—
	Всього	**244706**
	ПАСИВ	
	Статті балансу	Сума в млн. крб.
1.	Статутний фонд	110000
2.	Резервний фонд	79
3.	Інші фонди банку	14241
4.	Розрахункові та поточні рахунки клієнтів	22730
5.	Депозити юридичних осіб	51765
6.	Міжбанківський кредит	31500
7.	Кредитори	491
8.	Прибуток, у т. ч.	13900
	— 1995 рік	6714
	— 1-й квартал 1996 року	7186
	Всього	**244706**

ІНФОРМАЦІЯ про п'яту емісію акцій акціонерного банку «СИНТЕЗ»

Акціонерний банк «Синтез» зареєстрований Національним банком України 24 грудня 1993 р., реєстраційний номер — 221, засновниками банку є юридичні особи. Банк здійснює всі банківські послуги, передбачені Законом України «Про банки й банківську діяльність».

Статутний фонд банку становитиме 85 000 000 000 (вісімдесят п'ять мільярдів), крб., з них 40 000 000 000 (сорок мільярдів) крб. вже було внесено до 19.07.1995 р.

Рішення про п'ятий випуск акцій прийняте загальними зборами акціонерів (протокол № 54 від 15.05.1996 р.).

На емісії буде випущено 85 000 шт. простих іменних акцій серії Д з порядковими номерами від 00001 до 85 000, номінальною вартістю 1 000 000 (один мільйон) крб. на загальну суму 85 000 000 000 крб.

Акції продають за адресою:

252042, м. Київ, вул. І. Кудрі 5, починаючи з 20.05.96 р. по 20.08.96 р.

Доходи від емісії будуть направлені на збільшення статутного фонду Банку.

У разі дострокового досягнення рівня передплати, її буде припинено. Попередня емісія акцій АБ «Синтез» була на загальну суму 20 000 000 000 (двадцять мільярдів) крб. Було випущено 20 000 акцій вартістю 1 000 000 (один мільйон) крб. кожна.

Адреса банку: 252042, м. Київ, вул. Івана Кудрі, 5.

ВАТ «Київоздоббуд»

повідомляє своїх акціонерів, що перші загальні збори товариства відбудуться о 16 годині 9 липня 1996 р. за адресою: Музейний провулок, 2-в.

Порядок денний:

1. Затвердження статуту товариства.
2. Вибори виконавчих органів товариства, ревізійної комісії.
3. Інше.

Арбітражний суд Донецької області (340105, Донецьк, бульвар Пушкіна, 34) порушив справу № 1-Б/4-20 про банкрутство фермерського господарства «Анна» (юридична адреса: Донецька область, Слов'янський район, п. Черкаське), розрахунковий рахунок 641306 в Слов'янському відділенні Укрсоцбанку, МФО 334226.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, б. Пушкина, 34) возбуждено дело № 6/4-36 о признании банкротом МК НПП «Интеграл».

Адрес должника: Донецк-30, ул. Октября, 15/43, расчетный счет № 468976 в Кальмиусском отделении АК ПИБ, МФО 335322.

Письменные заявления кредиторов с имущественными требованиями, а также документы, их подтверждающие, направлять в Арбитражный суд в течение месяца со дня опубликования объявления в газете.

Арбитражным судом Донецкой области возбуждено дело N163/4-19 о банкротстве МПП «Услуга» (343128, с. Веселое Золотоколодезянского сельского Совета Добропольского района Донецкой области, расчетный счет 468917 в АК АПБ «Украина» г. Доброполье, МФО 334549).

Арбитражный суд принимает заявления кредиторов в течение месяца со дня опубликования данного объявления по адресу: 340105 г. Донецк, б-р Пушкина, 34.

Інформація про шостий випуск акцій

комерційного акціонерного банку «Демарк»

Комерційний акціонерний банк «Демарк» створений за рішенням зборів засновників 28.02.92 р. і зареєстрований Національним банком України 10.07.92 р., реєстраційний № 122.

Статутний фонд у розмірі 258 146 470 тис. крб. сформований шляхом випуску 25 814 647 простих іменних акцій номінальною вартістю 10000 крб. кожна. На момент прийняття рішення про шостий випуск акцій статутний фонд сплачено повністю.

Простроченої заборгованості кредиторам і за платежами до бюджету Банк не має.

З метою залучення додаткових фінансових ресурсів для розширення можливостей банку в наданні банківських послуг загальними зборами акціонерів (протокол № 3 від 16 травня 1996 р.) прийнято рішення про збільшення статутного фонду до 758 146 470 000 карбованців шляхом емісії шостого випуску простих іменних акцій у кількості 50 000 000 шт. на загальну суму 500 000 000 тис. крб. номінальною вартістю 10 000 крб. кожна.

Емісію шостого випуску буде проведено однією серією 06-96 під номерами 0000001—50000000.

Акції випускаються в безготівковій формі у вигляді електронних записів на особистому рахунку акціонера в депозитарії банку.

Після реєстрації шостого випуску акцій в Міністерстві фінансів України на загальну суму придбаних акцій видається сертифікат.

Власники простих іменних акцій мають право на участь в управлінні банком та на отримання дивідендів від його діяльності.

Акції сплачуються в національній валюті України.

Для акціонерів КАБ «Демарк» акції продаються без обмежень. Мінімальний пакет акцій для придбання юридичною особою, яка не є акціонером банку, встановлено у розмірі 100 000 шт., фізичною особою —10 000 шт.

Частка одного акціонера в статутному фонді не повинна перевищувати 35%.

Акції сплачуються за курсовою вартістю, яку встановлює правління банку відповідно до попиту і пропозиції.

Фізичні та юридичні особи, які передплатили акції, мають сплатити протягом терміну передплати 30% загальної вартості акцій, 70% їх вартості — не пізніше як через 12 місяців після закінчення передплати.

У разі несплати у встановлений строк акціонер оплачує за час прострочки 10 відсотків річних від суми простроченого платежу. За несплати протягом 3-х місяців після встановленого строку платежу банк має право реалізувати ці акції іншим юридичним або фізичним особам.

Фізичні особи під час придбання акцій повинні мати при собі паспорт. У разі придбання акцій на суму більш як сто неоподатковуваних мінімумів, громадяни подають до установи банку довідку Державної податкової інспекції про джерела коштів, що спрямовуються для внесення плати за акції.

Для придбання акцій юридичними особами необхідно надати згідно з вимогою Національного банку України, бухгалтерський та фінансовий звіти, а також висновок аудиторської організації про джерела формування коштів, спрямованих на придбання акцій.

Нарахування та виплата дивідендів здійснюється один раз за підсумками річної роботи за рахунок прибутку банку, що залишається у його розпорядженні після сплати податків та інших платежів до бюджету, створення резервного та інших обов'язкових фондів за рішенням зборів акціонерів.

Розміщення акцій шостого випуску здійснюватиметься банком та його філіями з 1 липня 1996 року по 1 грудня 1996 року за адресами:

Комерційний акціонерний банк «Демарк»: 250000, Чернігів, вул. Комсомольська, 28, тел. 4-03-85, факс 4-00-25; телекс 192010, телетайп 192202 ДЕМАРК.

Філія № 1 комерційного акціонерного банку «ДЕМАРК»: 250023, Чернігів, вул. Щорса, 66, тел. 14-24-57, факс 4-73-87.

Філія комерційного акціонерного банку «ДЕМАРК» у Прилуках: 251350, Чернігівська обл., Прилуки, вул. Леніна, 337, тел. 5-30-70, факс 5-31-90.

Голова Правління комерційного акціонерного банку «Демарк» М. О. ШОСТАК.

Інформація про шостий випуск акцій

Інвестиційно-комерційного акціонерного банку «ЕРА»

А. Характеристика емітента

Інвестиційно-комерційний акціонерний банк «ЕРА» (скорочено «ЕРА-БАНК»), зареєстрований у Національному банку України 21 січня 1993 року за номером 144, є акціонерним товариством відкритого типу. Адреса банку: 310054, Харків-54, вул. Академіка Павлова, 120.

Вищим органом банку є загальні збори акціонерів банку. Керівництво поточною діяльністю здійснює Правління банку на чолі з Головою — Новіковим В. Г., кандидатом економічних наук, стаж за фахом 13 років.

Статутний фонд банку у 125 900 840 тисяч карбованців, сформований за рахунок п'яти випусків акцій, сплачено повністю.

Б. Опис ділової активності емітента

«ЕРА-БАНК» на підставі відповідних ліцензій Національного банку та Міністерства фінансів України здійснює комплексне розрахунково-касове і кредитне обслуговування у вітчизняній та іноземній валютах господарчих структур різних форм власності та громадян, виконує операції з валютними цінностями та цінними паперами, обрано членом Української міжбанківської валютної біржі, має брокерське місце на Українській фондовій біржі та є одним з засновників Східноукраїнського фондового центру.

Простроченої заборгованості кредиторам і за платежами до бюджету на момент прийняття рішення про шостий випуск акцій банк не має.

Економічні нормативи, встановлені Національним банком України, виконуються.

В. Дані про шосту емісію цінних паперів

25 квітня 1996 року загальними зборами акціонерів «ЕРА-БАНКу» (протокол № 24) прийнято рішення про збільшення статутного фонду банку до 250 мільярдів карбованців.

Випускається 11 600 000 штук простих іменних акцій номінальною вартістю 10 000 карбованців кожна, та 809 916 штук привілейованих іменних акцій номінальною вартістю 10 000 карбованців кожна.

Загальна сума емісії 124 099 160 000 карбованців.

Акції можуть реалізовуватися за ринковим курсом. Акціонерам банку надається право на першочергове придбання акцій за номінальною вартістю.

Продаж акцій здійснюється пакетами:
— простих акцій — по 50 000 штук;
— привілейованих акцій — по 500 штук.

Підписка на акції шостого випуску буде здійснюватися з 30 травня 1996 року по 30 листопада 1996 року за адресою емітента.

Акції випускаються у вигляді електронних записів на рахунках власників.

Передплатниками можуть бути юридичні особи і громадяни.

Рада банку у разі дострокової оплати заявленого статутного фонду може скоротити строк підписки.

Розмір дивідендів визначають загальні збори акціонерів. Дивіденди нараховуються пропорційно до номінальної вартості акцій залежно від терміну їхнього обігу та виплачуються за підсумками року за місцезнаходженням банку.

Г. Дані про попередні емісії

Банком здійснено п'ять емісій цінних паперів, які пройшли відповідну реєстрацію в Міністерстві фінансів та Національному банку України. Внаслідок проведення п'яти попередніх емісій банком здійснено розміщення 12 294 224 простих іменних акцій та 295 860 привілейованих іменних акцій на загальну суму 125 900 840 000 (сто двадцять п'ять мільярдів дев'ятсот мільйонів вісімсот сорок тисяч) карбованців.

Д. Розміщення акцій

здійснюватиметься за адресою банку. Телефони для довідок: (0572) 26-97-29; 10-54-54.

Факс (0572) 10-50-20; 10-48-48.

Е. Чинники ризику

— непослідовність заходів у сфері оподаткування комерційних банків;

— високий рівень інфляційних процесів та інші форсмажорні обставини.

Баланс «ЕРА—БАНКу» станом на 12.05.96 р.

	млн. крб.
АКТИВ	
1. Каса и кор. рахунок в НБУ та в інших банках	183552
2. Кредити, надані банком, всього	152307
3. Міжбанківський кредит	37305
4. Основні кошти	9033
5. Відвернені кошти	13830
6. Дебітори	39096
7. Інші активи	155045
Всього актив	**590168**
ПАСИВ	
1. Статутний фонд	125901
2. Резервний фонд	9973
3. Інші фонди	13430
4. Поточні та розрахункові рахунки клієнтів	64030
5. Депозитні рахунки клієнтів та вклади громадян	74223
6. Кошти клієнтів в іноземній валюті	75457
7. Кредитори	86504
8. Інші пасиви	126820
9. Прибуток	13830
Вього пасив	**590168**

Арбитражным судом Харьковской области (310002, г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбуждено дело № 770/5-53 о банкротстве ООО «ЛОЛИТА», юридический адрес: г. Харьков, пр. Ленина, 21, фактический адрес: Красношкольная набережная, 18, расчетный счет 100467765 в ИКАБ Харьков, МФО 351856, валютний счет 048070150 в КБ «Добродий».

Арбитражным судом Харьковской области (310002, г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбуждено дело № 519/5-53 о банкротстве ООО фирмы «ХОРС ЛТД», юридический адрес: г. Харьков, ул. Новгородская 4-А, кв.28. Расчетный счет 100467738 в Харьковском коммерческом земельном банке, МФО 000796.

Арбитражным судом Харьковской области (310002, г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбуждено дело № 768/5-53 о банкротстве Внедренческого научно-производственного предприятия «ЭНИГМА», юридический адрес: 310002, г. Харьков, ГОСПРОМ, 7-й подъезд, 7-й этаж, фактический адрес: Красношкольная набережная 24, расчетный счет 100609857 в НПК-БАНКЕ, МФО 351588.

Арбитражным судом Харьковской области (310002, г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбуждено дело № 713/5-53 о банкротстве ООО фирмы «Сталкер ЛТД», юридический адрес: г. Харьков, ул. Клочковская, 276А, кв. 27, расчетный счет 467319 в НПК-Банке, валютный счет 0010709967 в НПК Банке.

Арбитражным судом Харьковской области (310002, г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбуждено дело № 874/5-54 о банкротстве частной многопрофильной фирмы «САТ», юридический адрес: г. Харьков, пл. Свободы, 4, к. 36, фактический адрес: ул. Революции, 13, кв. 5, расчетный счет 1468841 в филиале № 1 АВУББ «Грант», МФО 351748.

Арбитражным судом Донецкой области (340103, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбуждены дела о банкротстве:

—малого частного предприятия «Дакот», дело № 2123/16 (г. Амвросиевка Донецкой области, ул. Интернациональная, 9/30, расчетный счет 468247 в Амвросиевском отделении АПБ АК «Украина», МФО 334129);

—амвросиевского коллективного предприятия по производству асфальта и дорожному строительству, дело № 78/5-25 (г. Амвросиевка Донецкой области, ул. Шоссейная, 3, расчетный счет № 366501 в Амвросиевском отделении АПБ АК «Украина», МФО 334129).

Претензии кредиторов принимаются на протяжении месяца со дня опубликования этого объявления.

Висівки

Борис РЕВЧУН

- *Товариство ворогів ворогів народу.*
- *Загадка російської душі: сама не знає, скільки може прийняти.*
- *До чорних списків першими попадають білі ворони.*
- *Начальник завжди відповідає головою... підлеглого.*
- *Совість із правом дорадчого голосу.*
- *Якщо морда цеглиною, то це ще значить, що треба вступати до будівельного інституту.*
- *Я тебе породив — я й віддам у дитбудинок!*
- *Для того, щоб доганяти і переганяти, не обов'язково ставити воза попереду кобили.*
- *Ми самі дійшли до всього: репресій, стагнації, інфляції...*
- *Прискорювалися, тому так швидко й докотилися.*
- *Інтернаціонал — це довга пісня.*
- *Дорогою до храму ходять і герострати.*
- *Час вічний, але і його можна вбити.*
- *Якщо дно золоте, то можна опуститися і на дно.*
- *Деякі слони не проти повісити на моську усіх собак.*

Василь БАБІЙ, «Голос України»

НАРОДНИЙ ЗВИЧАЙ

Є ТАКИЙ звичай народний у нас: на весіллі роззувати молоду або молодого, а потім вимагати викуп. Гарна традиція, особливо його друга частина — викуп. Весела забава! Від сміху не раз щелепи замкне.

На одному з весіль і я мав щастя в такий спосіб забавлятися. От як уже всі, хто п'є, добре повпивалися, а переважно всі п'ють за чуже, а пропивають своє здоров'я, мені хлопці й кажуть: «Ясю, ану, хлоп, лізь під стіл та й стягни з молодої капці».

Мене до дурного довго просити не треба, як стій пірнув під стіл. Боже, я не знав, що під столом так цікаво. Самі ноги навкруг і більшість з них — жіночі. Мені аж зле зробилося, коли уздрів так багато круглих, і не дуже, жіночих колін, аж так, знаєте, в голові закрутилося. Лізу я помежи ті коліна й так фантазую собі всіляке неподобство, через яке не один втратив голову: шафа на нього впала і оженився.

Раз таки не втримався і погладив одне молоденьке колінце, такий гарненький колінвальчик. Нічого не сказала, лише ноги переплела. Ще трохи проповз — ще одне погладив. Дістав ногою в зуби, так само, як колись малим від корови ратицею, коли захотів потягнути її ззаду за дійку. В очах мені відразу потемніло. Е, думаю, є ще порядні жінки, коли здачі дають, але вже більше не перевіряв нічию порядність, бо так можна і без зубів залишитися.

Нарешті, бачу вінчальну сукню молодої і її ноги в... о Боже, в кирзаках. Що за диво? Нащо це маскування? Напевно, підготувалася до весільного звичаю, який відбувається під столом, і щоб не давати викупу за шлюбні черевички, взулася в нові кирзаки. Постривай-но, я її провчу, нехай люди бачать, у чому ходить молода на весіллі. Вчепився руками за чобіт, сіпаю, тягну, а вони сидять на нозі так тісно, а вона впирається так щосили, що й трактором не стягнув би. Мордуюся, потом обливаюсь, а чобіт стягнути не можу. Думаю, треба випити. Дістав рукою з-під стола якийсь повний келишок— вилив у горло. Сил додалося. Стягую, а вона все брикається, вже по носі дістав, але ще більше розлютився. Головне, що мені вже сподобалися її нові кирзаки, а я мав дурну звичку: добути собі те, що мені до вподоби. І таки стягнув ті чоботи, а заразом ще й шлюбні черевики в молодого. Звичай є звичай. Щоправда, викупу я в них не вимагав. Нащо мені той викуп, та публіка, як у мене є до роботи файні чоботи, незамінні на болоті, а на вихід — нові черевики.

... Через два місяці вже оженився. За стіл сів у старих стоптаних капцях! Як то добре мати практику народних звичаїв на власній шкурі...

Фото Вадима ЛІСНОГО.

Фейлетон

Михайло ТИМЧЕНКО

Анчутка підписи збира...

На Святвечір до мене
Зайшов сусід Анчутка.
«Із Києва, — шепоче,
Прийшла тривожна чутка...
Додумались — чи бачив! —
Хахли до конституцій.
Нічого в них не вийде,
Бо мають руки куці.
Правительство московське
Завжди їм планувало:
Які калібром яйця,
Яке завтошки сало».
Шморгнув Анчутка носом,
Повів хитренько писком:
«Вони нам — конституцію,
А ми їм — в морду списком!
Іч, хочуть — без райкому
Взять власність, та оренду...
Черкни, сусіде, підпис
Ото — з а р е ф е р е н д у м.
По ньому завирують
Нечувані дебати:
Ні вгору тобі глянуть,
Ні сіять, ні орати!..
Тож підмахни, сусіде,
Та й сядем до вечері!..»
Лиш тут уздрів Анчутка,
Що я вказав на двері!
... Як ввечері в щілинку
Хтось засичить: «Є чутка...»
То — підписи збирає
Знов «активіст» Анчутка.

Зміїв.

Жарт номера

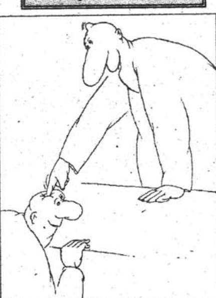

*Коли щось сплива,
дехто може потонути.*

Мал. Анатолія КАЗАНСЬКОГО.

Савелій ЦИПІН

ПРИМАРА,

або Жахливий сон Самчука

Голова інвестиційної компанії «Міраж» був у ліжку на другому поверсі свого котеджу, коли йому наснився страшний сон. Начебто юрба розлючених пенсіонерів, озброєних хто чим: милицями, штахетними дрючками з голими цвяхами, макогонами і навіть мисливськими рушницями, — змела гевалів його особистої варти, розламала огорожу, пропалила автогеном двері з товстої броньованої сталі і вдерлася до покою.

—Як не ховався, а ми таки тебе дістали, сучий сину!

—Ось цей грабіжник, який витяг із нашої кишені останні копійки!

—Він тут розкошує, а ми скніємо на хлібі і воді!

—Ні жити, ні вмерти! Навіть ховати нема за що!

—Мовляв, у компанії катма грошей! А куди ж ти їх подів? Мільярди! Сховав по закордонних банках, вклав у фешенебельні котеджі на заморських курортах, у золото та брильянти?!

—Гляньте, що у нього в квартирі! Старовинні меблі, антикваріат: мармур, бронза, килими ручної роботи, картини!..

—І все ж це придбано на наші гроші!

—А на чиї ж іще?

—Зараз ми все це націоналізуємо!

—Грабуй награбоване!

—А самого — на ліхтар!.. До стіни!..

—Дайте його мені! Я у війну був розвідником — вмію з такими гадами... Безліч тремтячих рук потяглося до горлянки Самчука... Аж тут пробили куранти, що прикрашали колись один із палаців князя Юсупова. Самчук від жаху прокинувся. Кімната була порожня. Згадавши примару, ділок скрутив величезну дулю: «А таке не хочете? Як не казіться, не бачити вам своїх гропиків! На моєму боці все: і закон, і суд, і влада — і місцева, і вища. Я вас що, примушував? Самі добровільно мені свої папірці притягли. Тож самі й винні. На те і щука в річці, щоб карась не дрімав.

До ранку залишалося ще кілька годин. Самчук перевернувся на другий бік і безтурботно заснув.

Харків.

Сім мішків гречаної вовни

ПЛОДИ

ГАРНИЙ подарунок дітям зробило видавництво «Плоди освіти». Воно випустило підручник з математики. Нижче наводимо кілька арифметичних задач з нового навчального посібника.

Задача № 1. Робітник Сидоров після тримісячної затримки отримав 6 мільйонів. З них 3 мільйони роздав сусідам і родичам на покриття боргів. Питається: на скільки підвищиться добробут Сидорова наступного кварталу, якщо врахувати, що затримок із зарплатою протягом наступних 3 місяців не буде, бо весь заводський колектив на цей час іде у відпустки за власний рахунок через брак сировини?

Задача № 2. Мільярдер Н-ко минулого місяця збільшив свої достатки на 800 мільйонів карбованців і 100 тисяч доларів (США). Бакси він поклав на свій рахунок до швейцарського банку, 400 млн. «дерев'яних» роздав своїм підлеглим, охоронцям і путанам. На 50 млн. закупив «Кремльовської» горілки, за 275 млн. злітав на тиждень до Ніцци, а 75 мільйонів у нього взяли рекетири. Питається: скільки Н-ко минулого місяця вклав у інвестиції і сплатив податків?

Юрій ТАРАН,
доктор арифметичних наук,
один із авторів задачника.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 344936.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311094.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.